

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

36. ČÍSLO / XXIV. ROČNÍK

12 Kč • 0,60 €

11. ZÁŘÍ 2016

Z obsahu:

Petrův nástupce: Nechme se dojmout s Ježíšem
Generální audience
Svatého otce Františka
24. srpna 2016
- strana 2 -

Dopis utěšující mladou ženu ve velkém utrpení
Sv. Jan z Avily
- strana 4 -

Kristův bok proboden kopím; tělo Kristovo snato z kříže a pohřbeno; co při tom blahoslavená Matka Boží až do návratu do večeradla dělala
Služebnice Boží sestra Marie od Ježíše z Agredy
- strana 6 -

Příklad a zkušenost víry v rodině
Pastýřský list olomouckého arcibiskupa Mons. Jana Graubnera k zahájení školního roku 2016 v olomoucké arcidiecézi
- strana 10 -

Matka české země, matka českého národa
Sv. Ludmila - liturgická památka 16. září
- strana 11 -

Suma o darech svatého Josefa (40)
- strana 12 -

Petrův nástupce: Nechme se dojmout s Ježíšem

Asi 30 000 poutníků přišlo ve středu 24. srpna na Svatopetrské náměstí v Římě, aby se účastnili pravidelné generální audience. Papež byl viditelně pohnutý zprávou o zemětřesení, o kterém byla většina přítomných již také informována. Jakmile vystoupil z vozu, z něhož před začátkem audience jako obvykle zdravil její účastníky, došel ke svému místu na nádvoří před bazilikou a namísto lektora, který na úvod čte vybraný úryvek Písma, sám oslovil přítomné:

„Měl jsem na dnešek připravenu katechezi jako na každou středu tohoto roku Milosrdenství, na téma Ježíšovy blízkosti. Avšak vzhledem ke zprávě o zemětřesení, které postihlo střední Itálii, zdevastovalo celé oblasti a zanechalo mrtvé a raněné, nemohu nevyjádřit svoji hlubokou bolest i blízkost všem lidem na místech zasažených otřesy, všem lidem, kteří přišli o své drahé, a těm, kdo jsou dosud proniknuti strachem a děsem. Slyšet starostu obce Amatrice, jak říká, že »obec už

neexistuje«, a vědět, že mezi mrtvými jsou také děti, mě opravdu silně dojmá. Proto chci všechny tyto lidi v Accumolo, Amatrice a okolí, v diecézi Rieti, Ascoli Piceno a dalších v celém kraji Lazio, v Umbrii a Marche ujistit modlitbou a říci jim, že mohou spoléhat na pohlázení a objetí celé církve, která je v této chvíli chce přimknout svojí mateřskou láskou a objetím nás, kteří jsme zde na náměstí. Děkuji všem dobrovolníkům a členům Civilní ochrany, kteří poskytují pomoc obyvatelstvu, a prosím vás, abyste se spojili se mnou v modlitbě za to, aby Pán, kterého lidská bolest vždycky dojmá, potěšil zkroušená srdce a na přímělu blahoslavené Panny Marie jim daroval pokoj. Nechme se dojmout s Ježíšem. Ponechme tedy tuto dnešní katechezi na příští středu a místo toho vás vybízím, abyste se spolu se mnou za tyto naše bratry a sestry pomodlili část posvátného růžence: bolestná tajemství.“

Potom lektorů přečetli překlady této papežovy promluvy v sedmi jazycích a ná-

sledovala společná recitace celého bolestného růžence. Po přibližně půlhodinové modlitbě papež František pozdravil poutníky jednotlivých jazykových skupin a v závěru generální audience obrátil pozornost na Ukrajinu:

„Během posledních týdnů vyjádřili mezinárodní pozorovatelé znepokojení v souvislosti se zhoršením situace na východní Ukrajině. Dnes, kdy tento drahý národ slaví svůj státní svátek a letos zároveň 25. výročí svoji nezávislosti, chci jej ujistit svojí modlitbou za mír a znovu apelovat na všechny zúčastněné strany i mezinárodní instance, aby posílily iniciativu při řešení konfliktu, propustily rukojmí a odpověděly na humanitární nouzi.“

Generální audience se jako obvykle skončila společnou modlitbou Otče náš, po níž Petrův nástupce udělil apoštolské požehnání.

Zdroj: www.radiovaticana.cz
(Redakčně upraveno)

Příliš mnoho slov...

Události posledních dnů vedou mnohé ke ztišení... Počínaje Svatým otcem při generální audience 24. srpna. Také skladba textů tohoto čísla Světla byla původně zamýšlena trochu jinak, nakonec je převážně meditativní.

Příliš mnoho slov...

Je to právě tento liturgický týden, kdy se projevuje rozdíl mezi mnohomluvností, jež nemá hloubku, a uváženými slovy, která vycházejí z niterné moudrosti postavené na důvěrném vztahu k Bohu, a tichým spočinutím u paty Ježíšova kříže.

Příliš mnoho slov... – čili mnohomluvnost bez obsahu, anebo s obsahem manipulujícím myšlením posluchačů či čtenářů směrem od Trojjediného Boha, Stvořitele a Spasitele světa.

Opakem toho jsou uvážená slova vycházející ze vztahu k Bohu, jak to dokládá dílo sv. Jana Zlatoústého (památka 13. září) a život sv. Ludmily (16. září).

Tiché spočinutí u Ježíšova kříže, spolu s jeho Matkou, Pannou Marií (14. a 15. září), u něhož není třeba slov, jen přistoupit blíže a hledět na onu útrpnou scénu, kdy bezvládné tělo Boha spočívá v klíně bo-

lesti obtíženě Matky... a přijímat... Co tím vším chce Bůh říci? Mně, mým blízkým, mému okolí, Evropě, světu, hříšníkům...?

Příliš mnoho slov...

Jestliže se Svatý otec místo slov katecheze modlil bolestný růženec – není to znamení doby? Není to právě jedno z vítězství Panny Marie, která svojí mateřskou láskou může proměnit každou lidskou bolest v naději, kterou na kříži všem lidem daroval její Božský Syn? Blaze těm, kteří pochopí, i bez vysvětlujících slov.

Příliš mnoho slov... se ozývá v médiích v reakci na události zemětřesení, války, teroristických útoků... A přesto – bez přijetí Ježíšovy vykupitelské oběti na kříži nenacházejí východisko, nemohou...

Každý katolický křesťan by měl denně hledět na Ježíšův kříž a v tichosti aspoň pár minut nechat působit Boží milost – a ona se projeví, beze slov... A když snad i slza ukápne, což to není znamením lásky, jež chápe a je připravena jít s Ježíšem i na Kalvárii svého života a celého světa?

Scéna, kterou viděla služebnice Boží sestra Marie od Ježíše z Agredy, vybízí k meditaci, hluboké a tak potřebné meditaci...

Příliš mnoho slov... zaznívá, žel, i z úst mnoha katolíků v celé hierarchické struktuře. A i když je někdy nutné bez ostychu mluvit, ba i horlit pro Boží věc, již je spása lidských duší, vždy to musí vycházet z niterného ticha hovořící duše – to jsou pak slova, jež nejsou „mnohá“, ale „svatá“, „bez poskvrny“, v nichž není žádná lest...

Pochopí-li to konečně každý katolík, pak není možné, aby svět nezměnil své smýšlení. Každé falešné a zbytečné slovo, které nezazní, otevře prostor pro působení Ducha Svatého – v tichém vánku... A každé slovo, které bude důrazně řečeno jako niterný výraz, že zde jde o spásu lidských duší, že skrze to slovo mluví láska člověka k Bohu a Boha k lidem – každé takové slovo může zaplnit onen prostor, který se otevře díky nevyřčenému...

S pocitem, že také nyní bylo řečeno až příliš slov..., volám: „Svatá Matko, Krista Pána, dej, ať každá jeho rána zaryje se v duši mou! – A nenech žádnou duši zahynout – mou ani jiných! Amen.“

Daniel Dehner

Ježíš ti dnes chce představit v podobstvích Otcovu dobrotu a milosrdenství nejen proto, aby tě povzbudil ke kající důvěře v jeho slitovnou lásku, ale také proto, abys ho v jeho slitovnosti následoval. Pros na úvod tohoto setkání Ducha Svatého, abys co nejhluběji poznal, jak velice tě Otec miluje, ale také abys pochopil, jaké je tvé místo a tvůj úkol v tajemství Božího milosrdenství.

Co vede Ježíše k tomu, aby v tolika podobstvích opakoval a zdůrazňoval, jak velkým zdrojem radosti je pro Boha hříšníkovo obrácení? Kdo vlastně potřebuje nejvíce toto jeho naučení? Ti, kteří sami od sebe za ním přicházejí ze všech stran a vyhledávají ho, protože je tíží jejich svědomí, anebo spíše ti, kteří se pohoršují nad jeho bezmeznou dobrotou? Můžeš se dnes přesvědčit, že necitelnost těch, kteří neznají milosrdenství, rmoutí Pána více než viny hříšníků.

Rozhovor, který vede Hospodin na Sinaji se svým služebníkem Mojžíšem, je příkladem toho, jak Bůh hledá cestu k člověku, aby místo spravedlnosti mohl zvolit milosrdenství. Není ti nápadné, že Bůh žádá nejdříve Mojžíše o svolení, aby mohl dát průchod svému oprávněnému hněvu? Jestliže Bůh sám tak respektuje ty, které ustanovil nad druhými, jak velká je před ním jejich odpovědnost! Z toho, čeho jsi svědkem na hoře Sinaj, máš pochopit, že i ty můžeš být správcem Božího milosrdenství.

Poděkuj Pánu za vzácný příklad velkého starozákonního patriarchy Mojžíše. Úkol, kterým jej Hospodin pověřil, když ho postavil do čela izraelského národa, bere tento vůdce lidu s takovou vážností a odpovědností, že hájí svůj lid proti samotnému Bohu. Od doby, kdy ho převedl na Boží rozkaz Rudým mořem, neprojevuje mu národ žádnou vděčnost, naopak ztrpčuje mu život ustavičným reptáním a blouděním. Ale ačkoliv má Mojžíš nyní možnost zbavit se tohoto břemene, a dokonce se stát praotcem zcela nového národa, raději prosí Hospodina o smilování pro tento svůj nevděčný a reptající lid. A jak vidíš, Bůh mu vyhoví.

Pouč se z toho, čeho je zapotřebí těm, které Bůh svěřil tvé péči: Nejsou ti dáni proto, aby ti dělali především radost, ale aby měli v tobě zastávku u Boha. Ať je jakkoliv tvrdá jejich šíje, čím více bloudí, tím

Duch odpuštění

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

*V nebi bude větší radost nad hříšníkem,
který se dá na pokání.*

více potřebují, aby je před Bohem obhajovala tvoje trpělivost a dobrotivost. Čím bolestnější ti připadá jejich nevděčnost, tím opravdovější ať je tvoje pohotovost k odpuštění. Milosrdný Bůh se jistě nedá zahanbit tvou slitovností. Nauč se hledat svou radost právě tam, kde ji hledá sám Bůh: nemůže-li se radovat z naší věrnosti, tím více se potěší z našich návratů.

Vždyť co je společného všem těm podobstvím, která Ježíš tak lapidárně předkládá svým neúprosným kritikům? Všichni mají stejný závěr: ústí do všeobecné radosti: *hodujme a budme veselí*, protože bylo nalezeno to, co bylo ztraceno.

Nebeský Otec ani dnes od tebe nečeká, abys mu přednášel své rozhořčení nad spoustou hříchů, které vidíš kolem sebe. On je přece viděl dříve a důkladněji než ty. Má mnohem více oprávněných důvodů k rozhořčenosti nad nevděčností světa. To, co čeká od tebe, je však tvoje milosrdenství a tvoje odpuštění. Je ochoten i s tebou se radit o míře své velkodušnosti jako kdysi s praotci. Všechna zkaženost, kterou vidíš a která tě tak pobuřuje a naplňuje zármutkem, může se pro tebe ode dneška proměnit na pramen nesmírné naděje. Nežaluj Pánu na lid ani na ty jeho pastýře, kteří mu zhotovují falešné modly, ale zastaň se ho u Hospodina. I kdyby se ti zdálo, že poměr se tak obrátil a na 99 hříšných připadá sotva jeden spravedlivý, co na tom? O to větší může být radost a veselí z tak početných návratů. Víš, jak ji můžeš připravovat? Odpusť ze srdce všem, především těm, kteří zraňují přímo tebe. Dolož opravdovost svého odpuštění *modlitbou a postem* na úmysl, aby všichni bloudící poznali pravou příčinu své bída a svého hladu *v daleké zemi*. Vyhližej všechny marnotratné syny, abys jim mohl *vyběhnout v ústřety, když jsou ještě daleko*, aby tím spíše uvěřili, že je jim odpuštěno.

Ježíš přece *přišel, aby zachránil hříšníky*. Snaž se ho následovat i v tom. Když

Liturgická čtení

1. čtení – Ex 32,7–11.13–14

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Sestup dolů, neboť tvůj lid, který jsi vyvedl z egyptské země, přivodil si zkázu. Uhnuli brzo z cesty, kterou jsem jim přikázal. Ulili si býčka a klanějí se mu, obětuji mu a říkají: Izraeli, to je tvůj Bůh, který tě vyvedl z egyptské země.“ Hospodin řekl dále Mojžíšovi: „Viděl jsem tento lid, je to lid tvrdé šíje. Nebraň mi, ať vzplane můj hněv proti nim, ať je vyhubím; z tebe však udělám veliký národ.“ Mojžíš konejšil Hospodina, svého Boha, slovy: „Hospodine, proč plane tvůj hněv proti tvému lidu, který jsi vyvedl velikou silou a mocnou rukou z egyptské země? Rozpomeň se na Abraháma, na Izáka a na Izraele, své služebníky, kterým jsi sám při sobě přísahal a vyhlásil: Rozmnožím vaše potomstvo jako nebeské hvězdy a celou tuto zemi, jak jsem řekl, dám vašemu potomstvu a zdědí ji navěky.“ A Hospodin se nad nimi slitoval a nedopustil neštěstí, kterým hrozil svému lidu.

2. čtení – 1 Tim 1,12–17

Děkuji tomu, který mi dal sílu, Kristu Ježíši, našemu Pánu, že mě uznal za věrného a vzal mě do služby, ačkoli dříve jsem byl rouhač, pronásledovatel a násilník. Dostalo se mi však milosrdenství, protože jsem to dělal z nevědomosti ve své nevěře. Milost našeho Pána se však na mně tím hojněji projevila s vírou a láskou v Kristu Ježíši. Na tuto nauku je spolehnutí a zaslouží si, aby se jí naprosto věřilo: Ježíš Kristus přišel na svět, aby zachránil hříšníky. Já mezi ně patřím na prvním místě. Ale právě proto jsem došel milosrdenství, aby tím Ježíš Kristus na

Dokončení na str. 13

na tobě ukázal svou shovívavost, ačkoliv sám mezi ně patřím na prvním místě, staň se příkladem pro ty, kteří v něho teprve uvěří, aby tak dosáhli věčného života.

Bože, stvoř mi čisté srdce, obnov ve mně ducha vytrvalosti. Otevři mé rty, a má ústa zvěstují tvou chválu.⁽²⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Ž 51,12.17

Dopis utěšující mladou ženu ve velkém utrpení

Moje drazé milovaná sestro v Kristu, pozoruji zvláštním způsobem Vaši duši, kterou mě Bůh inspiruje, jako znak své přízně, neboť nejen zákon dobročinnosti zahrnuje tuto sympatii ode mne, ale také doufám, že můj soucit pro Vaš zármutek mi zajistí sdílet radost, kterou jednoho dne přijmete z Pánových rukou. Kéž je Všemohoucí blahoslaven ve všech věcech a kéž jsou chváleny jeho úsudky, neboť jeho nekonečná moudrost ví, jak obrátit v náš prospěch to, co se nám zdá ztrátou všech věcí. To koná, aby poučil naši nevědomost a nedostatečnost, abychom se s plnou jistotou odevzdali do jeho péče, s vírou, že – ačkoliv nevíme jak – On nalezne lék na naši nemoc. Budete mít hodně toho, proti čemu budete bojovat, a Vaše duše bude často znepo-

kojená. Bude se Vám zdát, že Vaš dřívější život zasluhuje trest, a když pomyslíte na to, jak málo jste získala z útěchy, kterou Bůh seslal, budete se bát, abyste nezvětšila svoji vinu. Úzkosti Vás budou sužovat a přimějí Vás myslet si, že jste vinna za všechno své utrpení. Smutek, který Vás nyní trápí, potíže, které Vás sužují z každé strany, současně s nemocemi, kterých se do budoucna obáváte, se spojí, aby Vám zničily duši. Budete se cítit stejně, jak se cítil izraelský lid poté, co opustil Egypt a procházel kolem vysokých hor, s mořem před sebou a s nepřáteli za sebou. Často se budete cítit jako David, když křičel: „Já jsem ve svém neklidu říkal: »Jsem odstrčen daleko od tvých očí!«“ (Ž 31,23) Dáblové Vám budou říkat, jako říkali jemu: „Není spásy pro tebe u tvého Boha.“ Budete přivedena do takové zkoušky, že budete mít pocit, jako byste zakoušela muka smrti, ačkoliv smrt by se zdála být mnohem méně děsivá, kdybyste nepropadla utajené obavě, že Vás Bůh opustil. Tyto zkoušky učiní Vaši duši tak pustou a strnulou, že se bude zdát jako mrtvá, a tak zvrácenou, jako oněch zlých v pekle. Budete s pláčem volat a nebudete slyšena: Ten, kterého jste hledala a doufala u Něj nalézt odpočinek, Vás učiní pouze víc neutěšenou. Bůh Vám neukáže žádné znamení lásky, ale budete mít dojem, že se od Vás v opovržení odvrátil. Tyto a jiné zkoušky, které jsou obvykle zakoušeny v tomto utrpení, Vás natolik znechutí samu sebou, že byste uvítala smrt jako zisk.

Co pak budete moci dělat v tomto případě? Máte se vzdát naděje, kterou Vám Kristus tak často nařizoval držet pevně? Měla byste se dát na cestu zoufalství, ke kterému Vás povede přirozenost a ďáblovo pokušení? Nebo byste raději měla nalézt útěchu v milující vlídnosti Toho, který, i když je rozhněvaný, pamatuje na své milosrdenství?

Není potřeba, má drahá sestro, žádného velkého uvažování o tomto tématu, ale je zde pro Vás dost, co dělat; není zde nic, čeho byste se měla děsit, než velká potřeba odvahy. Nemusíte se cítit špatně kvůli stavu, ve kterém jste, ale spíše se radujte z Boží lásky k Vám, ačkoliv si to

nemusíte nyní uvědomovat. Nespoléhejte se na své pocity, jsou často zavádějící a klamné. Ani naše sebevědomí v našem ospravedlnění, ani naše pochyby o něm nemají vliv na realitu. „Nesoudím sám sebe,“ řekl sv. Pavel. „Mým soudcem je Pán.“ (1 Kor 4,3.4) Naše pošetilost je tak velká, že je často nejlepší pro naše duše

Pamatujte, že v předvečer jeho příchodu byli Bohem vybraní lidé rmoucení víc než kdykoliv; břemeno za břemenem bylo položeno na jejich ramena...

myslet si, že nás Bůh miluje jen málo, nebo vůbec. Když se cítíme vyprahlí, smutní, zoufalí a sklíčení tak, až se nám zdá, že zakoušíme muka pekla, je naše pošetilost jednodušeji udržována v mezích, než kdybychom byli sebevědomí svobodou a štěstím, které Boží útěcha je zvyklá přinášet. Jako milující Otec, aby jeho děti neupadly do nedbalosti a falešné jistoty, schovává lásku, kterou jim přináší, takže vždy si mohou uchovat nějakou svatou bázeň, která je odvrátí od zanedbávání, a díky tomu nepřijdou o dědictví, které uchovává pro ně v království v nebi. Bůh ví, jaká muka mají tyto duše pocítit, že je nespokojený s nimi, jak jsou pokoušeny, když si myslí, že se od nich odvrací; nyní je jeho přání, aby to pocítily skrze tuto zkoušku. Dívá se na ně a miluje je, skrývá svou jemnost, a uchraňuje je v bezpečí, když je učí této bolestivé lekci. On je Otec veškerého milosrdenství, jehož láska pro jeho děti přesahuje lásku všech pozemských rodičů; On sám zná plný význam otcovství a v porovnání s Ním o ostatních otcích lze těžko říct, že milují a ochraňují své děti; takže nám přikázal nenazývat žádného člověka na zemi naším otcem než Jeho, náš jediný úkryt. Tak silná je jeho náklonnost a tak bdělá jeho péče o naše potřeby, že jeho otcovství nemůže být vyjádřeno slovy. Leč tento Otec, vždy starostlivý o naše dobro, nám umožňuje trpět pronásledování d'áblovu z jiných míst a nejen pozoruje v tichosti, ale sám sesílá více zkoušek a pokušení. ▶

Sdružení Anny Bohuslavy Tomanové srdečně zve na

**SETKÁNÍ S BISKUPEM
MONS. ATHANASIEM SCHNEIDEREM
ve dnech 16. – 18. září 2016**

Mons. Schneider (*1961), pomocný biskup arcidiecéze Astana, předseda liturgické komise a generální sekretář Biskupské konference Kazachstánu, hlásá jako misionář pravé eucharistické úcty Boží slovo po celém světě a má co říci i k dalším aktuálním tématům, jež nás znepokojují ve světě i v samotné církvi.

Pátek 16. 9. 2016 – Velehrad

15.30 pontifikální mše svatá v tradičním staroslověnském ritu v bazilice • přestávka • přednáška/beseda v Sále kardinála Špidlíka.

Sobota 17. 9. 2016 – Klášterec nad Orlicí

10.00 mše svatá v tradičním ritu v kostele Nejsvětější Trojice • společné občerstvení • přednáška/beseda v místní sokolovně • svátostné požehnání v kostele.

Neděle 18. 9. 2016 – Čáslav

10.30 mše svatá v tradičním ritu v kostele sv. Alžběty • přestávka • **13.30** přednáška/beseda v sále hotelu Grand • **17.00** setkání Mons. Schneidera s kněžími na faře.

Při přednáškách/besedách bude zajištěn překlad do češtiny. Plakátek ke stažení na www.farnostklasterec.cz.

► Po nějakých velkých starostech nám Bůh obyčejně zajišťuje radost, jako Abrahamovi dal očekávaného „Izáka“, jehož jméno znamená „Smíšek“. Po nějaké době Všemohoucí uvrhl patriarchu do hlubokého zármutku, když mu poručil, aby zabil svého syna, kterého mu věnoval jako útěchu: Tak často Bůh zbavuje své děti jejich radostí, nařizuje jim je obětovat a žít ve smutku. Apoštolové se cítili dokonale v bezpečí a jistí, když se nalodili s Kristem do své lodi; avšak byli vyděšení, když se zvedla bouře, která vzbuzovala dojem, že je potopí, zatímco Ten, na jehož ochranu spoléhali, spal a vypadalo to, že na ně zapomněl. Ale náš Pán na ně nezapomněl: Bylo to jeho nařízení, které způsobilo bouři, a byl tak bdělý, že je z bouře vysvobodil, stejně jako je uvedl do zkoušky. Proč pak byste se měla trápit ze zkoušek, které Vám Váš Spasitel sesílá? Proč byste neměla mít ráda lék, který pochází z rukou Vašeho milostivého Otce? Myslíte si, že je dostatečně přísný, aby Vás zarmoutil, a příliš slabý, aby od Vás odebral utrpení, které Vám seslal? Postrádá milosrdenství, že Vám neodpustí a nezajistí větší milosti než dřív? Mějte velkou víru v Boží dobrotu, přes Vaše chabé porozumění, podle něž se On zdá být přísný. Kvůli Vaší duši, kdy důvěra v jeho milosrdenství je tak náchylná k nevěře, jako jistota víry překračuje nevědomost lidského rozumu.

Bůh Vám dává tato utrpení zde, aby Vás jich ušetřil na věčnosti. Říká o své vinici: „Aby jí nikdo nedělal nic zlého, střežím ji ve dne v noci.“ (Iz 27,3) Nedo- volí, aby jí slunce ve dne ublížilo, ani měsíc v noci: Ať už nás utěšuje, nebo trápí, upírá svůj svatý pohled na nás a nikdy ne- tak nevěrně, jako když si myslíme, že nás opustil. Důvěřujte v Boží úsudek, drahá sestro, a ne ve svůj vlastní, neboť On rozumí, co je pro Vás nejlepší, a zná součas- ný i budoucí stav Vaší duše. Nevýčerpejte se k smrti strachy, neboť jak říká evange- lium: „Kdo z vás může přidat k délce svého života jediný loket?“ (srov. Mt 6,27) Proč se potom spoléháte tak moc na se- be, když Vám Bůh nařizuje, abyste v Ně- ho věřila? Proč tak zápasíte v boji o svou spásu svojí vlastní cestou, zatímco Boží překypující milosrdenství nám prospěje mnohem více než námi představovaná spravedlnost, když stojíme před jeho po- sledním soudem?

Sv. Jan z Avily

Zavřete své oči ke všemu, co Vás děsí, a věřte v rány Kristovy, které získal kvůli Vám, a naleznete pokoj. Dokud kůň ne- přestane zírat na studnu ze strachu, že do ní spadne, nezíská z ní žádnou vodu; a tak čím se cítíte bezradnější v hledání léku na své trápení, protože nevíte, kde hledat ne- bo jak jej získat, tím nadějnější je Váš stav. To proto, že když lidská rada a síla končí, natahuje Bůh svou ruku, to je ta hodina, na kterou čekal, aby ukázal svoji milost. To je, aby ukázal, že lék nepochází z naší vlastní moci, ale z milostivé a štědré vůle Boží. Tedy čím více se naše neštěstí naku- pí, tím více jsou naše duše hotové a připra- vené, aby přijaly Boží milost, neboť veli- kost našeho utrpení prohloubí jeho soucit a způsobí, že nám prokazuje větší slitov- nost. „Z prachu pozvedá slabého, ze sme- tiště zdvihá chudého.“ (Ž 113,7) Odejme z nich pytlou utrpení a obleče je v rou- cho radosti, takže budou moci vyznat je- ho milující něhu a milost. Tak ti, kteří žijí

zničení, Ho budou chválit, což Ho velmi těší, neboť říká: „Volej ke mně v den tísne, osvobodím tě a ty mě oslavíš.“ (Ž 50,15) Nebuďte rozhořčená, když ten čas přichá- zí pomalu, neboť zpoždění není odmítnu- tí, zejména když slib byl dán Pravdou sa- motnou. Vaše uši zajistě jednoho dne uslyší slova: „Vstaň, pospěš si, má drahá, a přijď, neboť zima je minulostí, déšť ustal a ode- šel, květiny se objevují“ – květiny namis- to trnů, a tvá duše odhodí truchlení a pří- nese plody lásky.

Pamatujte, že v předvečer jeho přicho- du byli Bohem vybraní lidé rmouceni víc než kdykoliv; břemeno za břemenem by- lo položeno na jejich ramena a byli kruté trestáni. Tak jako po bouřlivé noci den sví- tá jasněji; tak jako po bouři přichází jasné počasí; a tak jako když její porod skončí, matka se raduje z narození svého dítěte. Musíte věřit, že Vaše zkoušky jsou hla- satelkami velké radosti, neboť žádná duše nezasluhuje vlastnit mír a radosti lásky, dokud znavena bojem nezakusila hořkost duchovní pustoty.

Bůh Vás zkouší; buďte Mu věrná a pod- řídte se všem zkouškám, které Vám posílá. Milujte Ho, ačkoliv Vás kárá, a následujte Ho, ačkoliv se od Vás odvrací. Jestliže ne- odpovídá, nikdy nepřestaňte k Němu vo- lat, vědouc, že Vaše úsilí nebude marné, neboť: „Jsme-li nevěrní, On věrný zůstá- vá, neboť On nemůže zapřít sám sebe.“ (2 Tim 2,13) Pozvedne se a poručí moří, aby se utišilo, a vrátí Vám zpět Izáka. Váš nárek promění v radost a po Vašich mno- hých bojích Vám zajistí hojnost a mír. Po- kud to nezískáte pro své zásluhy, získáte to pro jeho štědrost.

Bůh po Vás žádá, abyste se naučila žít mezi trním, kde nemáte kam složit hla- vu: Pokud jen trochu můžete, musíte to nahradit utrpením. Musíte rozhodně krá- čet po cestách Božích, neboť korunu slá- vy ztrácejí pouze ti, kteří scházejí z cesty, když se jí zřikají. Jako lék na Vaše nemo- ci Vám ji Bůh dá; *kdy* a *jak*, nevíte. Neboť pro soužení, která nyní snášíte, dočkáte se plnosti radosti, pro kterou musíte chválit jeho Výsost zde i navždy v nebi.

*Z Letters of Blessed John of Avila.
Stanbrook Abbey, Worcester.
Burns & Oates LTD.,
28 Orchard st. London. W. 1904
Přeložil -jn-*

Kristův bok proboden kopím; tělo Kristovo snato z kříže a pohřbeno; co při tom blahoslavená Matka Boží až do návratu do večeradla dělala

XXIV. kapitola z knihy
*Mystické Město Boží, svazek III. -
Probodeni*

725. Svätý Jan Evangelista nám říká, že u Ježíšova kříže stály Marie, nejsvětější Matka Ježíšova, Marie Kleofášova a Marie Magdalena (Jan 19,25). I když se to vztahuje na dobu před Ježíšovým skolem, je samozřejmé, že nepřemožitelná Královna u Něho zůstala i v době, kdy Kristus zemřel. Klaněla se zemřelému Ježíši a jeho Božství neoddělitelně spojenému s jeho nejsvětějším tělem. I v té době, kdy Ji zaplavovaly proudy bolesti a žalosti, které pronikaly její nejčistší srdce, praktikovala velká Paní stále věrně velké ctnosti a uvažovala v duchu o tajemstvích lidského vykoupení a o řádu, kterým božská Moudrost všechna tato tajemství řídila. Nejvíce Matku milosrdenství rmoutila nevěrná nevděčnost, kterou lidé ke své škodě ukazují vůči těmto zvláštním požehnáním, která zasluhují věčné díky. Nyní se však hlavně starala o pohřbení přesvatého těla svého božského Syna a o to, jak by získala něčoho pro jeho sejmutí z kříže. Plná bolestné starosti upírala své zraky na Kristovo tělo a obrátila se na své svaté anděly stojící kolem Ní a řekla jim: „Služebníci Nejvyššího a mí přátelé v soužení, vy víte, že není bolesti, jako je ta má. Povězte mi tedy, jak mám sejmut z kříže toho, kterého má duše miluje, jak a kam ho mám uctivě pohřbit, neboť tuto povinnost mám já, jako matka. Řekněte mi, co mám dělat, a pomozte mi v této záležitosti.“

726. Svätí andělé odpovídali: „Královno a Paní naše, rozšíř své ztrápené srdce pro to, co ještě musí snést. Všemohoucí Pán skryl svou slávu a moc před smrtelníky, aby se mohl podrobit krutosti lidské bezbožné zloby, a stále dopouští, aby se naplňovaly zákony ustanovené pro běžné lidské události. Jedním z těch zákonů je, že popravený nesmí být sejmut z kříže bez svolení soudce. My jsme ochotni i schop-

ni Tě uposlechnout a hájit našeho pravého Boha a Stvořitele, ale jeho vůle nám brání, protože si přeje ospravedlnovat svou věc až do konce a prolít ještě poslední krev, která v Něm je, ve prospěch lidstva, aby je tím pevněji zavázal k vděčnosti za tak hojnou spásonosnou lásku (Ž 80,8). Pokud lidé nebudou toto požehnání využívat tak, jak náleží, jejich trest bude krutý a jeho přísnost bude splátkou za dlouhou Boží shovívavost, se kterou odkládal svůj trest. “Tato odpověď andělů zvýšila bolest zarmoucené Matky, protože Ji do té doby nebylo zjeveno, že má být její božský Syn proboden kopím, a obavy z toho, co se bude s jeho nejsvětějším tělem dít, obnovily její soužení a úzkost.

727. Brzy nato spatřila přicházet na Kalvárii skupinu ozbrojenců. Ve strachu před novým zneuctěním mrtvého Spasi-

tele řekla svätému Janovi a zbožným žemám: „Ach, nyní mé utrpení dosáhne vrcholu a pronikne mé srdce! Je to možné, že katani a židé nejsou ještě spokojeni ani s tím, že mého Syna a Pána usmrtili? Chtějí ještě i jeho mrtvé tělo potupit?“ Byl předvečer velké židovské soboty, a židé proto, aby ji mohli slavit s klidnou myslí, požádali Piláta, aby dal zlámat údy třem popraveným mužům, aby byla jejich smrt uspišena a jejich těla snata z křížů dřív, než nastane sváteční den. S tímto úmyslem přišla na Kalvárii ona skupina vojáků, kterou Maria spatřila. Když vojáci viděli, že oba lotři ještě žijí, zlámali jim nohy a tím uspišili jejich smrt (Jan 19,32). Když však přišli k Ježíšovi, zjistili, že je už mrtvý, a proto jeho kosti nelámali, čímž se splnilo prorocství uvedené ve 2. knize Mojžíšově (12,46), které přikazuje, aby nebyla zlámána žádná kost předobraznému beránkovi, kterého jedli o Velikonocích. Byl tu však jeden voják, jmenoval se Longin, ten přistoupil ke Kristovu kříži a probodl kopím Spasitelův bok. Z rány ihned vytryskla krev a voda, jak o tom svědčí a o této pravdě nás ujišťuje očitý svědek svätý Jan (Jan 19,34-35).

728. Toto probodeni kopím sice už přesvaté mrtvé tělo Páně necítilo, ale místo něho je pocítila nejsvětější Matka, a to tak, jako by bylo probodeno její přečistě srdce. Avšak i tuto bolest převyšovala bolest, kterou pocítila v duši, když viděla to kruté otevření srdce svého mrtvého Syna. Ve stejném okamžiku však byla v zapomnění své vlastní bolesti pohnuta soustrastí a láskou, a řekla Longinovi: „Ať na tebe shlédne Všemohoucí oči svého milosrdenství za bolest, kterou jsi způsobil mé duši!“ Tak daleko, ale ne dále sahala její rozhořčení (či spíše její nejmilosrdnější tichost) pro poučení nás všech, kteří jsme někdy uraženi. Pro duši této nejpřímější Holubičky bylo toto zranění mrtvého Krista velkou bolestí. Odplatou, kterou požadovala pro provi-

Váz., 148x239 mm, 566 stran, 498 Kč

nilce, bylo jedno z největších požehná-
ní, totiž aby na něho Bůh shlédl očima
svého milosrdenství a splatil mu tuto vi-
nu požehnáním a darem milosti. A tak se
také stalo. Neboť Spasitel pohnut pros-
bou své blahoslavené Matky to zařídil
tak, že několik kapek krve a vody, která
vytryskla z jeho posvátného boku, skro-
pilo Longinovu tvář a navrátilo mu zrak,
který už skoro úplně ztratil. Zároveň byl
udělen zrak také jeho duši, takže v Ukři-
žovaném poznal svého Spasitele, kterého
tak nelidsky zranil. Vlivem tohoto osvícení
byl Longin obrácen. Oplakával své
hříchy, které smyl krví a vodou z Kristo-
va boku. Veřejně uznal a vyznal Krista ja-
ko pravého Boha a Spasitele světa. To vy-
zval také před židy a zahanbil tímto svým
svědectvím jejich nevěru a tvrdost srdce.

729. Nejmoudřejší Královna pak po-
znala tajemství tohoto probodení, zvlášt-
tě to, že z tohoto posledního prolití krve
a vody vzešla nová církev, očištěná a ob-
mytá Ježíšovým umučením a smrtí, a že
z tohoto přesvatého boku se bude jako
z kořene nyní šířit po celém světě ovoce
věčného života. Uvažovala v duchu také
o tajemství skály otevřené holí božské spr-
avedlnosti (Ex 17,6) proto, aby z ní vytryskla
živá voda hasící žízeň celého lidského
pokolení a oživující a občerstvující všech-
ny, kdo se jí přicházejí napít. Uvažovala
také o významu pěti pramenů prýstičích
z ran jeho rukou, nohou a boku, které ote-
vřely nový ráj nejsvětějšího člověčenství
našeho Spasitele a které byly mohutnější
a mocnější pro zavlažení země, než byly
ty v pozemském ráji, rozdělené na čtyři
řeky, tekoucí po zemském povrchu (Gn
2,10). Tato a jiná tajemství připomínala
velká Paní ve chvalozpěvu, který po pro-
bodení boku složila ke cti svého božského
Syna. S tímto chvalozpěvem vysílala také
nejvroucnější modlitbu, aby všechna tato
tajemství vykoupení byla potvrzena požeh-
náním a rozšířena na celé lidské pokolení.

730. Blížil se už večer tohoto dne pří-
prav a milující Matka neměla stále vyře-
šenou nesnáz s pohřbením svého mrtvé-
ho Syna, po čemž velmi toužila. Ale Pán
to zařídil tak, aby v této nesnází jeho nej-
něžnější Matce poskytli úlevu Josef z Ari-
matie a Nikodém, kterým vnukl myšlenku,
aby se postarali o pohřeb svého Mistra.

Oba byli muži spravedliví a učední-
ci Páně, ale nebyli z počtu sedmdesáti
dvou učedníků, protože se ještě veřejně
kvůli strachu ze židů neprohlásili za jeho
učedníky. Židé považovali za své nepřáte-
le a nenáviděli všechny ty, kteří Krista ná-
sledovali a uznávali Ho za Učitele. Toto
rozhodnutí, které božská Prozřetelnost ve
vztahu k pohřbu svého Syna učinila, neby-
lo ještě nejmoudřejší Panně známo, a pro-
to její bolestná úzkost dostoupila takové
míry, že už neviděla ze své nesnáze žád-
né východisko. Ve svém soužení pozvedla
oči k nebi a řekla: „Věčný Otče a můj
Pane, blahosklonností tvé dobroty a neko-
něčné moudrosti jsem byla vyvýšena do
hodnosti Matky tvého Syna. A ze stejné
dobrotivosti nekonečného Boha jsi mi do-
volil Ho kojit mými prsy, ošetřovat a pro-
vádět Ho až k jeho smrti. Nyní bych měla
jako jeho matka dát jeho přesvaté tělo
čestně pohřbit, ale nemohu udělat nic víc
než po tom toužit a upřímně litovat, že ne-
mohu své přání splnit. Proto vroucně pro-
sím tvou božskou Velebnost, aby našla ně-
jaký způsob, jak naplnit touhu mé duše.“

731. Tuto modlitbu pronesla milující
Matka po probodění přesvatého těla Pá-
ně. Brzo poté uviděla přicházet ke Kalvá-
rii další hlouček lidí s žebříky a jinými ná-
stroji, které, jak se zdálo, nesli proto, aby
její drahocenný Poklad snali z kříže. Pro-
tože však neznala jejich úmysly, mučily
ji nové obavy z krutosti židů, a proto řek-
la svatému Janovi: „Můj synu, za jakým

účelem sem asi jdou tito lidé se všemi tě-
mi nástroji?“ Apoštol Jí odpověděl: „Ne-
boj se jejich příchodu, moje Paní, proto-
že jsou to Josef a Nikodém s některými
svými služebníky. Ti všichni jsou přáteli
a služebníky tvého božského Syna a mé-
ho Pána.“ Josef byl v očích Nejvyššího
spravedlivý muž, šlechtný desátník ve
vládní službě, člen vysoké rady, který, jak
nám praví evangelium, nesouhlasil s roz-
sudkem a jednáním Kristových vrahů (Lk
23,50–51) a který uznával Ježíše za pravé-
ho Mesiáše. Ačkoli byl Josef jen tajným
Ježíšovým učedníkem, při jeho smrti vli-
vem účinného působení vykoupení otevře-
ně vyznal, že je jeho stoupencem. Odložil
všechnu bázeň a ohledy na nenávisť židů,
vešel směle k Pilátovi a žádal ho o Ježíšo-
vo tělo (Mk 15,43), aby Ho mohl sejmut
z kříže a uctivě pohřbit. Veřejně prohláso-
val, že Ježíš byl nevinný a že byl pravý Bo-
ží Syn, jak dokazovaly zázraky během je-
ho života i smrti.

732. Pilát se neodvážil odpírat Jose-
fově žádosti a dal mu plné právo nalo-
žit s mrtvým Ježíšovým tělem, jak uzná
za dobré. S tímto svolením opustil Josef
soudcův dům a zavolał Nikodéma. To byl
také spravedlivý muž, učený v božských
i lidských spisech i v Písmě svatém. Je to
zřejmé z toho, co o něm píše svatý Jan
v situaci, kdy v noci vyhledal Krista, aby
slyšel jeho učení (Jan 3,2). Josef opatřil
plátno k zabalení a pohřbení Ježíšova tě-
la a Nikodém koupil asi sto liber koření
a vonných mastí (Jan 19,39–40), které ži-
dé obvykle používali při pohřbu význač-
ných osob. Opatření těmito a jinými po-
třebami se vydali na cestu ke Kalvárii.
Provázeli je jejich služebníci a několik ji-
ných zbožných osob, na které měla pro-
litá krev ukřižovaného Boha také blaho-
dárné účinky.

733. Když přišli k nejsvětější Marii,
která stála se svatým Janem a svatými že-
nami u kříže v nevýslovném zármutku,
byli při pohledu na ukřižovaného božské-
ho Syna proniknutí velkou hořkostí a bo-
lestí a místo pozdravu Josef, Nikodém
i všichni ostatní padli před křížem a pře-
svatou Královnou na zem a setrvali tak
delší chvíli beze slova. Všichni hořce pla-
kali a bolestně vzdychali, až je nepřemo-
žitelná Královna pozdvihla, povzbudila

a potěšila. Teprve pak Ji s pokornou soustrastí pozdravili. Nejvýš pozorná Matka jim laskavě poděkovala za jejich pozdrav i soustrast a zvláště za službu, kterou přišli prokázat svému Bohu a Spasiteli, a jeho jménem jim slíbila odměnu za to, že chtějí jeho tělo pohřbit do hrobky. Josef z Arimatie jí odpověděl: „Už nyní, naše Paní, cítíme v hloubi našich srdcí útěchu božského Ducha, který nás roznítil takovou láskou, jakou bychom si nikdy nemohli zasloužit nebo ji vysvětlit.“ Poté svlékli své pláště a Josef i Nikodém svými rukama postavili ke kříži žebříky, po kterých vystoupili nahoru, aby sňali přesvaté tělo. Slavná Ježíšova Matka při tom stála blízko kříže a opírala se o rámě svatého Jana a Marie Magdaleny. Josef z Arimatie se obával, že se bolest nebeské Paní obnoví, až spustí přesvaté tělo dolů a Ona se ho dotkne. Proto radil apoštolovi, aby Ji odvedl stranou, aby tím byla její pozornost odvrácena. Ale svatý Jan, který lépe znal neochvějné srdce naší Královny, odpověděl, že od začátku stála blízko a pozorovala muka Páně, a že by Ho teď nechtěla opustit, protože Ho ctí jako svého Boha a miluje jako svého Syna.

734. Oni však přesto namítali, že by pro Ni bylo lepší, kdyby na chvíli odešla, než sejmou svého Mistra z kříže. Avšak velká Paní jim řekla: „Moji drazí pánové, když jsem byla přítomna při přibíjení mého nejmilejšího Syna na kříž, nebojte se dovolit mi být při jeho snímání z kříže, protože tento zbožný úkon, který způsobí mému srdci novou bolest, mi poskytne sám o sobě velkou úlevu.“ Hned nato začali snímat přesvaté tělo. Nejdříve sejmuli z hlavy trnovou korunu, čímž odkryli odřeniny a hluboké rány způsobené korunou. S velkou úctou a s mnoha slzami ji podali nejsvětější Matce. Ona ji přijala, padla na kolena a s nejhlubší úctou ji smáčela slzami, přičemž ji přitiskla ke svému obličejí, který si ostrými trny zranila. Prosila věčného Otce, aby pronikl náležitou úctou k těmto posvátným trnům ty křesťany, kteří je v budoucnosti dostanou.

735. Svatý Jan, zbožné ženy a všichni přítomní věřící následovali příklad nejsvětější Matky v uctívání trnové koruny. Stejně také hřeby, které nejdříve podali

k uctění nejsvětější Matce, potom všichni přítomní uctili líbáním. Pak padla přesvatá Paní na kolena a držela v napřažených rukou rozprostřené plátno, připravena přijmout mrtvé tělo svého Syna. Josefovi a Nikodémovi pomáhal při snímání svatý Jan, který podpíral Ježíšovu hlavu, a Marie Magdalena nohy, a tak Ho se slzami

v očích uctivě položili do náruče nejněžnější Matky. Byl to pro Ni okamžik smíšené bolesti i útěchy, neboť když Ho viděla tak zraněného a všechnu spanilost, kterou převyšoval všechny lidské syny, tak zohavenou (Ž 45,3), znovu ve svém nejčistším srdci cítila bolest, ale zároveň také, protože Ho měla opět ve svých rukou a u svých prsou, byl její jedinečný žal smísen s útěchou a její láska ukojena tím, že měla znovu svůj Poklad. Pohlížela na Něj s největší zbožností a úctou, a prolévala při tom krvavé slzy. Když spočíval Kristus v její náruči, vzdal Mu poctu spolu s Ní celý zástup jejích andělů strážných, což ovšem viděla jen přesvatá Matka. Potom svatý Jan jako první a po něm všichni ostatní uctili přesvaté Kristovo tělo. Nejmoudřejší Matka seděla na zemi a držela je přítom v náruči, aby mohli všichni uspokojit svou zbožnost.

736. Při tom všem si naše velká Královna počínala s tak nebeskou moudrostí a obezřetností, že vzbuzovala obdiv andělů i lidí, protože všechna její slova byla

plná nejhlubšího významu, něžné lásky a soucitu k jejímu mrtvému Synovi, útloucitosti v jejím nářku a plná tajemství ve způsobu citění a významu. Její žal převyšoval vše, co kdy mohli smrtelníci pocítit. Pohnula všechna srdce k soucitu a k slzám. Všechny osvěcovala, aby porozuměli tajemstvím, která se nyní odehrávala pod jejich rukama. Nade vše si při veškerých těch souženích drásajících srdce, aniž by opomenula nejmenší ze svých povinností, zachovala pokornou důstojnost a klidnou tvář. Přizpůsobovala se stejně všem okolnostem, mluvila klidně se svým milovaným Synem, s věčným Otcem, s anděly i s okolostojícími a oslovovala celé lidské pokolení, pro jehož vykoupění Pán podstoupil přehořké mučení a smrt. Nebudu se zdržovat podrobným líčením nejvýš moudrých a bolestiplných slov naší Paní, která při této příležitosti pronášela. Křesťanská zbožnost bude schopná udělat si o nich představu, protože nemohu psát o všech tajemstvích.

737. Bolestná Matka držela po nějakou dobu mrtvé Ježíšovo tělo na klíně, ale protože se schylovalo k večeru, svatý Jan a Josef z Arimatie Ji prosili, aby jim dovolila přikročit k přípravám pohřbu. Nejmoudřejší Matka ihned uposlechla a oni přesvaté tělo nabalzamovali. K tomu použili všech sto liber koření a vonné masťi, které přinesl Nikodém. Takto připravené božské tělo položili na nosidla, aby je mohli odnést ke hrobu. Ve své lásce nejvýš pozorná nebeská Královna pozvala nebeské andělské kúry, aby se spolu s jejími strážnými anděly zúčastnili pohřbu svého Stvořitele. Andělé okamžitě sestoupili z nebeských výšin v podobách viditelných jen pro nebeskou Královnu. Když bylo přesvaté Kristovo tělo neseno ke hrobu, tvořili jeden průvod nebesťi duchové a druhý lidé. Tělo nesl svatý Jan, Josef, Nikodém a setník, který vyznal Pána a nyní pomáhal při pohřbu. Za nimi šla blahoslavená Matka, pak Marie Magdalena a ostatní ženy a učedníci. Mimo to následoval ještě velký počet věřících, protože mnozí, kterým se po otevření Kristova boku dostalo osvětlení, přišli na Kalvárii. Všichni se mlčky a se slzami v očích připojili k průvodu. Šli do blízké zahrady, kde Josef z Arimatie měl ve skále vytesaný nový hrob, do kterého ještě nebyl

nikdo položen (Jan 19,41). Do tohoto nejvyš poženého hrobu položili největší Ježíšovo tělo. Dřív než na hrob položili těžký kámen, zbožná a moudrá Kristova Matka se ještě Kristu poklonila, čímž opět vzbudila obdiv andělů i lidí. Všichni Ji napodobili, poklonili se ukřižovanému Spasiteli, nyní odpočívajícímu v hrobě, a poté uzavřeli hrob kamenem, který byl podle evangelistova výroku velmi těžký (Mt 27,60).

738. Současně se všechny hroby, které se při Kristově smrti otevřely, opět uzavřely. Jedním z tajemství jejich otevření bylo, že se otevřely proto, aby přijaly toho, jehož židé, dokud žil a byl jejich dobrodincem, zavrhl. Na žádost Královny zůstali andělé na stráži u hrobu, ve kterém zanechala své srdce. Ve stejném pořadí, ve kterém přišli, se nyní všichni vraceli na Kalvárii. Nebeská Učitelka všech ctností přistoupila ke kříži a s nejhlubší uctivostí se mu poklonila. Josef z Arimatie a všichni truchlíci Ji v tom následovali. Zatím čas pokročil a slunce už zapadlo, když se velká Paní, provázena věřícími, odebrala z Kalvárie do večeradla. Když Ji tam přivedli, požádal Ji svatý Jan, obě Marie a ostatní o požehnání a s pláčem se s Ní rozloučili. Nejpokornější a nejmoudřejší Paní jim poděkovala za službu, kterou prokázali jejímu Synovi, i za útěchu, kterou Ji poskytli, a nechala je odejít s mnoha skrytými duchovními dary a s požehnáním jejího nejvyš milostného a laskavého srdce.

739. Židé, zmateni a vzrušení událostmi předešlého dne, šli v sobotu ráno k Pilátovi a požádali ho, aby poslal ke Kristovu hrobu vojenskou stráž, protože ten svůdce, řekli, veřejně prohlásil, že po třech dnech vstane z mrtvých. Proto by jeho učedníci mohli jeho tělo ukrást a říci, že vstal z mrtvých. Pilát vyhověl jejich zlomyslné žádosti a dal jim požadovanou stráž, kterou židé u hrobu postavili (Mt 27,62-66). Zrádní kněží tím ovšem chtěli jen získat možnost zastírat událost vzkříšení, protože se ve skutečnosti obávali, že k ní skutečně dojde. Jak se později ukázalo, podplatili vojenské stráž, aby svědčily, že Ježíš nevstal z mrtvých, ale že jeho tělo ukradli učedníci (Mt 28,12-13). Protože však žádná rada proti Bohu nic

nezmůže (Př 21,30), vyšlo tím jen Kristovo vzkříšení víc na veřejnost a bylo tak dokonaleji potvrzeno.

POUČENÍ, KTERÁ MI DALA KRÁLOVNA NEBES

740. Má dcero, probodení boku mého nejsvětějšího Syna kopím bylo kruté a pro mne velmi bolestné, ale jeho účinky a tajemství jsou velmi sladké pro ty duše, které dovedou tuto sladkost zakoušet. Pro mne to byla velká bolest, ale kdokoli pozná toto tajemné dobrodiní, najde v něm velkou úlevu a útěchu ve svých souženích. Abys tomuto tajemství porozuměla a mohla se na něm podílet, musíš vědět, že můj Syn a Pán si pod vlivem své nejvyš vroucí lásky k lidem přál, aby Mu kromě ran na rukou a nohou bylo otevřeno ranou v boku také jeho srdce, sídlo lásky, aby mohly skrze tuto bránu vcházet duše a nalézat v jeho srdci útočiště a uspokojení. Přeji si, aby to pro tebe byl v době tvého vyhnání jediný útulek, který budeš mít a který budeš vyhledávat a který musíš za svého pobytu na zemi považovat za své obydlí. Tam najdeš podmínky i zákony lásky pro mé následování a pro poučení, jak máš všem, kdo se dopustí urážek, spláčet žehnáním tak, jak jsi to viděla dělat mne, když bylo mé srdce raněno při probodení mého mrtvého Syna. Ujišťuji tě, moje nejdraší, že pro dosažení účinných milostí od Všemohoucího nemůžeš udělat nic lepšího. Modlitba, kterou vykonáš v duchu odpuštění, je mocná nejen pro tvé vlastní dobro, ale i pro dobro toho, kdo tě urazil, protože se laskavé srdce mého Syna dá snadno pohnout, když vidí, že Ho tvorové následují v odpouštění těm, kdo je urážejí. Modlí se za ně, protože se tím podílejí na jeho vroucí lásce, kterou ukázal na kříži. Zapiš si tuto nauku do srdce a následuj mě v této ctnosti, kterou jsem tak vysoko cenila. Skrze ránu v boku pohlížej na srdce Krista, svého Ženicha, i na mne a v něm miluj něžně a vroucně své nepřátele a všechny tvory.

741. Pozoruj také starostlivou a vždy ochotnou prozřetelnost Nejvyššího, se kterou spěchá na pomoc tvorům, kteří k Němu s upřímnou důvěrou volají. Viděla jsi to v mém jednání, když mě trápila starost kvůli důstojnému pohřbu mého božského

ho Syna. Proto, aby mi v tom soužení pomohl, ukázal mi Pán svou lásku tím, že pohnul srdce Josefa a Nikodéma i jiných věřících k tomu, aby mi pomohli s Ježíšovým pohřbem. Jejich včasná pomoc mě v mém trápení velmi potěšila a za toto jejich jednání i kvůli mé prosbě je Nejvyšší naplnil podivuhodnými účinky Božství, kterými byli zaplaveni v době, kdy snímali Ježíše z kříže, a při jeho pohřbu. A od té doby byli tito věřící osvěcováni a naplňováni tajemstvím vykoupění. Tak podivuhodné je řízení dobrotivé a mocné Boží prozřetelnosti, že když se chce nechat zavázat k vykonání něčeho dobrého některému ze svých tvorů, sešle na jiné soužení, čímž některým poskytuje příležitost k vykonání dobrých skutků a zároveň uděluje pomoc těm, kteří jsou v tísní. Takto dobrodinec za svůj dobrý skutek, který vykonával, a vlivem modlitby, kterou mu věnoval člověk v tísní, dostává milosti, kterých by jinak nebyl hoden. Otec milosrdenství, který dobrý skutek vnukne a také napomáhá k jeho uskutečnění, pak za něj odpovídá tak, jako by to byla podle spravedlnosti jeho povinnost. S jeho vnuknutím můžeme spolupracovat jen v souladu se svými nepatrnými schopnostmi, všechno, co je opravdu dobré, však přichází z Boží ruky (Jak 1,17).

742. Uvažuj také o spravedlnosti této Boží prozřetelnosti při splácení křivd a urážek, které jsme trpělivě snesli, když můj Syn za velkého pohrdání, potupy a rouhání podstoupil smrt. Nejvyšší se hned postaral o čestný pohřeb, pohnul mnohé, aby Ho vyznali jako pravého Boha a Vykupitele, aby Ho vyhlašovali za svatého, nevinného a spravedlivého právě tehdy, když bylo dokončeno hrozné ukřižování, a aby se Mu klaněli jako Božímu Synovi. I jeho nepřátelé cítili ve svém nitru hrůzu a zmatek z hříchů, které spáchali při jeho pronásledování. I když tato dobrodiní neprosperovala všem lidem, všichni pocítili účinek nevinné smrti Páně. Já jsem také spolupůsobila svými modlitbami a prosila o to, aby byl Pán poznán a ctěn těmi, které jsem znala.

*Z knihy Mystické Město Boží.
Svazek III. - Probodení.
Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Olomouc 2015. S. 492-502.*

Příklad a zkušenost víry v rodině

Pastýřský list olomouckého arcibiskupa Mons. Jana Graubnera k zahájení školního roku 2016 v olomoucké arcidiecézi

Drazí bratři a sestry, milost a pokoj od našeho Pána Ježíše Krista ať naplní srdce každého z Vás, zvláště pak děti a mládeže, kteří začínají nový školní rok. Začátek září patří k nejnáročnějším obdobím roku v našich rodinách. Předcházely však prázdniny, které nabídly většině z Vás chvíle odpočinku a načerpání nových sil i upevnění vztahů v rodině díky společným zážitkům. Láska projevená druhým snahou naslouchat, porozumět, potěšit a pomoci, přinést radost, projevit uznání, či jen tiše doprovázet nebo nést kříž druhého, odpouštět a znovu dávat důvěru, vytváří domov, šťastné a pevné zázemí, které potřebují vaše děti. Blahopřejí všem, kterým se to aspoň trochu daří, a děkuji všem, kteří se o to snaží. Děkuji všem, kteří i přes těžkosti a někdy i velké překážky budují stabilitu rodiny nebo se jí snaží udržet. Děkuji všem rodinám, které mají tak široké srdce, že přijímají i větší počet dětí. Taková si zaslouží naši úctu a také pomoc. Zároveň prosím mladší zdravé rodiny, aby měly dost odvahy rozšířit srdce pro přijetí dalších dětí, a vyprošuji jim zkušenost velkorysé Boží pomoci, která nikdy nezklame zdravou důvěru a umí překvapit svou štědrostí a nečekanou pomocí.

Dovolte však, prosím, abych vedle přání k začátku školního roku se Vám svěřil i s jednou ze svých bolestí. Raduji se z kaž-

dého pokřtěného dítěte, ale mám starost o velkou část z nich, protože nejsou vychovávány ve víře vůbec, nebo chodí do náboženství jen do prvního svatého přijímání. U každého křtu dítěte někdo slíbil, že je vychová a vyučí ve víře. Slib před Bo-

hem je velmi vážná věc. Křtem jsme děti zavázali ke křesťanskému životu. Když je nenaučíme křesťansky žít, těžce jim ublížujeme. I když už školní rok začal a přihlášky do náboženství měly být podány před prázdninami, přihlaste, prosím, nepřihlášené děti mimořádně aspoň nyní, a to i do vyšších ročníků, včetně situací, kdy už nějaký čas nechodily. Všechny školy – i střední a učňovské – mají povinnost zajistit výuku náboženství, když se přihlásí aspoň sedm žáků. Pokud je jich někde méně, mají děti a mládež možnost výuky na každé faře.

Školní náboženství však nestačí. Děti potřebují příklad a zkušenost víry v rodině i ve farním společenství. Milí rodiče,

vidí Vás děti klečat při modlitbě? Mluvíte s nimi někdy o svém životě s Bohem? Snažíte se budovat domácí církev, když společně nasloucháte Božímu slovu a učíte se jeden v druhém vidět Krista a dávat si navzájem lásku Ducha Svatého?

Nejsme andělé a všichni hřešíme. Proto potřebujeme pokání a odpuštění. Kardinál Dolan v jedné knize vzpomíná na manžele, kteří slavili 65. výročí svatby. Když se jich ptal na jejich tajemství, manžel odpověděl: „Když jsme se brali, řekl nám kněz, že každý večer před spaním si máme kleknout vedle sebe u postele, pomodlit se spolu Otče náš a pak se jeden druhému omluvit za cokoli, čím jsme jeden druhého zranili. Bez ohledu na únavu, rozzlobení či rozrušení jsme nikdy neměli ulehnout, aniž bychom si řekli »promiň«, když mezi námi něco skříplo. Měli jsme i hodně těžká období, ale toto jsme dodrželi.“

Jak jednoduché! V manželství není důležité, kdo má pravdu, kdo vyhraje, ale kdo více miluje, kdo umí z lásky odpouštět s vědomím, že on sám potřebuje odpuštění od lidí i od Boha. Milosrdná láska nepohrdá spravedlností, ale ze soucitu ji překračuje, když doplňuje, co druhý v lásce nedotáhl. Láska, která odpustí, nikdy odpuštěnou vinu nepřipomíná, ale vidí druhého novými očima jako očištěného.

Drazí rodiče, zaveďte tuto praxi do Vaší rodiny a naučte to i Vaše děti. Zachráníte svou rodinu před nebezpečím rozpadu, dětem zajistíte lásku domova, na kterou mají právo, a budete z nich mít radost i v budoucnosti. Nemůžete dát dětem nic většího, než dobrou křesťanskou výchovu. Skvělé zkušenosti by nám mohli vyprávět rodiče, kteří své děti svěřili, zasvětili Bohu rukama Panny Marie, kteří je ve svém srdci přinášeli na mši svatou už od počtí, nebo tehdy, kdy se v dospívání od Boha vzdalovali. Bůh je nezklamal a Panna Maria se ukázala jako dobrá Matka a mocná Přímlovkyně, jako spolehlivá Průvodkyně na cestách i pro ty, kteří bloudili.

Všem rodinám diecéze denně posílám požehnání, zvláště v tomto roce milosrdenství, a prosím Boha, aby nechal své uzdravující milosrdenství vítězit ve Vašich srdcích a v celých rodinách.

+ *Váš arcibiskup Jan*

SV. JAN ZLATOÚSTÝ

*kazatel, biskup, jeden ze čtyř církevních otců Východu
Antiochie asi 347 – Komana v Pontu 407. Památka 13. září*

Z jeho myšlenek:

*Ublížil by císaři ten, kdo by ho prosil o halír; jeho je možno prosit o velké dary.
Zrovna tak Boha patří prosit o velké věci.*

*Proti bližnímu neměj v srdci nenávisť, a jestli se proti němu zrodí
nějaká drobná rozepře, ať netrvá déle než jeden den.*

Do špatného srdce Duch Svatý nevstupuje.

Pokora je matkou moudrosti.

Matka české země, matka českého národa

Sv. Ludmila - liturgická památka 16. září

Vsouvislosti s pastýřským listem Mons. Jana Graubnera si aspoň v základních datech připomeňme světici, která byla nejen babičkou knížete sv. Václava, ale pro svou neohroženou výchovu Václava ke křesťanství se právem stala i patronkou křesťanských vychovatelů. Den její památky je rovněž Dnem církevních škol, kdy je katolická církev v ČR vyzývána k modlitbě za křesťanskou výchovu.

* * *

Sv. Ludmila (Lidmila), dcera vladky pšovského (hrad Pšov, nynější Mělník), byla manželkou českého vévody Bořivoje z rodu Přemyslovců. Bořivoj zavítal roku 874 s četnou družinou na dvůr moravského knížete Svatopluka. Tam poznal sv. Metoděje, který vyučil knížete křesťanským pravdám a pokřtil jej i jeho družinu.

Při návratu do Čech si Bořivoj vzal s sebou kněze Pavla Kaicha, žáka sv. Metoděje. Ludmila se stala horlivou služebnicí Kristovou; ráda poslouchala Boží slovo, zpívala Bohu chválu a prokazovala četné skutky křesťanského milosrdenství trpícím lidem, takže ji nazývali „matkou chudých“. Oba manželé začali v Čechách stavět křesťanské svatyně.

Po Bořivojově smrti se v roce 894 stal knížetem jeho syn Spytihněv, a když roku 912 zemřel, Vratislav. Ten pojal za manželku Drahomíru. Někteří ji líčí jako ženu dobrou, jiní jako ženu zlou, hrdou a svěhlavou. Asi mají pravdu obojí – neboť v každém člověku roste a vzrůstá se zlo i dobro, a to bylo právě uměním světců, že dovedli potlačit zlo, dokud bylo ještě slabé. Je neštěstím tak mnoha lidí, že nechávají růst zlo do té míry, až je nakonec strhne do záhuby. Z jednoho hříchu pochází druhý, třetí a nekonečná řada jiných. Tak to bylo u Drahomíry: to, že nepřemohla závist, byl počátek tolika dalších hříchů a všelikého neštěstí.

Drahomíra měla tři syny, Václava, Boleslava a Spytihněva, a čtyři dcery, z nichž se výslovně připomíná zbožná Přibyslava. Ovdovělá Ludmila věnovala nejhezčí péči Václavovi.

Sv. Ludmila

Když v roce 921 zemřel český kníže Vratislav, měl vládnout jeho nejstarší syn Václav. Protože byl nezletilý, ujala se vlády Vratislavova manželka Drahomíra.

Drahomíra však žárlila na svoji tchýni Ludmilu, že byla mezi lidmi tak oblíbená. Ludmila brzy poznala zlou závist své snachy a vzkázala jí: „Po žádné části tvého území jsem hříšně nezatočila, ani si nepřěji nad tebou panovat. Vezmi své syny nazpět a vládni s nimi, jak je ti libo. Mně pak dovol sloužit všemohoucímu Kristu, na kterém místě chceš.“ Ludmila se odstěhovala na hrad Tetín, předvíдалa, co se stane, a připravovala se na smrt dobrými skutky a přijímáním svatých svátostí.

Závistivá Drahomíra se skutečně nespokojila s tím, že Ludmila ustoupila do ústraní. Najala dva vrahy, Tunu a Komoň, a ti v noci před 16. zářím vnikli na Tetín. Světice se tázala vetřelců: „Co chcete dělat? Ublížila jsem vám někdy? A nepamatujete si, kolik dobrého jsem vám prokázala?“ Ale vrahové zůstali zatvrzelí. Ludmila prosila: „Počkejte maličko, až se pomodlím.“ A když se pomodlila, řekla: „Jestliže jste přišli, abyste mne usmrtili, setněte mi hlavu!“ Vrahové však nedbali na její prosby, strhli jí závoj a zardousili ji. Bylo to 15. září roku 921.

Drahomíra darovala vrahům skvosty a nádherné šaty, ale brzo je stihl trest Boží. Když si počínali pyšně a vyzývavě, Drahomíra přemýšlela, jak by se jich zba-

vila. Tuna se o tom dověděl, uprchl a toulal se v cizině, Komoň byl na útěku chycen a odsouzen na smrt.

Mučednická smrt zbožné a dobročinné kněžny Ludmily vyvolala v českém lidu hluboký žal a její hrob nabýval stále větší úcty. Drahomíra to zjistila a dala přestavět dům svaté kněžny na chrám zasvěcený svatému archandělu Michaelovi, aby záznaky, které by se na tomto místě staly, nepřičítal lid svaté Ludmile, nýbrž svatému Michaelovi. Ale lid neustal putovat zbožně na Tetín a ctít Ludmilu jako oslavenou mučednici Boží. Nazývali ji „matkou české země, matkou českého národa“.

Svatý Václav dal ostatky sv. Ludmily přenést do Prahy a pochovat v chrámu sv. Jiří, kde jsou uloženy dosud.

Zdroj: Naše světla

V sobotu 17. září 2016 se v Loretě Rumburk uskuteční LORETÁNSKÉ SLAVNOSTI 2016. Barokní sakrální památka od 10 do 17 hodin nabídne dobovou hudbu i divadelní pohádky. Děti čeká tvoření ve výtvarných dílnách a speciální komentovaná prohlídka. Dospělé pak prohlídky s průvodcem. Hudební a divadelní slavnosti pro celou rodinu se připomíná dostavba a posvěcení loretánské kaple Panny Marie dne 15. září 1707. Loretánské slavnosti v Rumburku patří mezi certifikované zážitky v regionu Českosaského Švýcarska. Loretánské slavnosti 2016 v Rumburku pořádá Římskokatolická farnost – děkanství Rumburk a Město Rumburk za podpory Sparkasse Oberlausitz – Niederschlesien. Akce je součástí Dnů evropského dědictví. **Vstupné je 25 Kč.**

Součástí Loretánských slavností 2016 je **od 15 hodin slavnost 309. výročí posvěcení loretánské kaple – mše svatá**, kterou v klášterním kostele sv. Vavřince celebruje prelát Mgr. Jiří Hladík, OCr., probošt litoměřické kapituly, sídelní kanovník litoměřické kapituly a farář litoměřické katedrály. **Od 17 hodin** se v kapli Svatých schodů uskuteční **pobožnost Svatých schodů.**

Více informací sdělí: Klára Mágrová,
GSM +420 724 072 525, loreta.rumburk@seznam.cz.
Web: www.loretarumburk.cz.

Suma o darech svatého Josefa (40)

DRUHÁ ČÁST

Kapitola XII:

Dar mnohých andělských zjevení (První část)

Evangelista Matouš v druhé kapitole svého evangelia (vv. 13–18) ukazuje na mnohá zjevení učiněná Josefovi těmito slovy: „Josefovi se zjevil anděl Páně a řekl: »Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uteč do Egypta a zůstaň tam, dokud ti neřeknu. Herodes totiž bude po dítěti pátrat, aby ho zahubil.« Vstal tedy, vzal v noci dítě i jeho matku, odebral se do Egypta a byl tam až do Herodovy smrti. Tak se splnilo, co řekl Pán ústy proroka: »Z Egypta jsem povolal svého syna.« Když Herodes poznal, že ho mudrci oklamali, velmi se rozlítil a dal v Betlémě i v celém jeho okolí pobít všechny chlapce do dvou let – podle času, který si zevrubně zjistil od mudrců. Tehdy se splnilo, co je řečeno ústy proroka Jeremiáše: »V Rámě je slyšet hlas, pláč a velké bédování: Ráchel oplakává svoje děti. Není k utišení – už nejsou.« Atd. Protože jsou zde vpravdě skryta nesmírná tajemství, jež nám umožňují poznávat nejvyšší dary svatého Josefa a být vzděláváni v božských pravdách, vyložíme následně a co nejstručněji dvě věci, a to kvůli jejich hloubce. První se týká poznání Boha, k němuž lidská mysl povstává účinněji, skvěleji a širěji, dostane-li se jí daru andělského vidění. Druhou bude jasný výčet těch věcí, jež jsou důsledkem tohoto častého andělského zjevení.

Ono poznání Boha, které se dostává smrtelníkům, vysvětlíme snadněji jasnějším dokázáním následných tvrzení:

První tvrzení je toto: Lidskému rozumu je od přirozenosti vrozeno, že je schopen poznávat smyslové a rozumové skutečnosti a Boha, jejich tvůrce. K tomu, aby je poznával, je veden přirozenou touhou.

Kořenem této pravdy je to, co má být člověka společného s každým tvorem, stvořeným nesmrtelným Bohem. Člověk má totiž být spolu s kameny, cítění se zvířaty a poznání s anděly.⁽¹⁾ Toto jsou ona semena ctností, o nichž filosofové hlásají, že jsou v nás působením přirozenosti: vždyť jimi můžeme získávat schopnos-

ti všech umění a věd, jež z popudu téže přirozenosti usilujeme dosáhnout. Cicero proto praví: „Často jsme řekli a často budeme opakovat: protože jsou nám vrozena početná semena ctností, jsme přirozeně naplněni nejvyšší touhou, takže, kdybychom se mohli otevřít blaženosti božského charakteru a toužit po ní, přirozenost by nás samé k tomu vedla. Avšak ohničky vložené do nás přirozeností často uhasíme.“ Tolik Cicero. Kdyby došlo k tomu, že by z Boží vůle, jejíž tajemství je pro smrtelníky bezbožné zkoumat, Cicero měl účast na světle Kristovy milosti, jaké bohatství výmluvnosti bychom u něho museli předpokládat, když by pronášel své řeči? Jak bych si přál, aby duše Cicera za to, jak chválil ctnosti, byla uchována pod trůnem Boží dobroty – pod nejslitovnější spravedlností Boha, krále všech –, jednou dosáhla plodu Kristovy oběti, kterou s bázní ctíme, a způsobem, který neznáme, se jí dostalo odpuštění jejích pohanských omylů!

Druhé tvrzení je toto: Lidský rozum kvůli své přirozené síle může být obdáván Boží milostí,⁽²⁾ jež ho ozdobuje nadpřirozenými ctnostmi víry, naděje a lásky, a tak o Bohu a tvorech poznává ty věci či tím způsobem, které nebo kterým by nemohl poznávat silou pouhé přirozenosti.

Nyní toto tvrzení vysvětlíme: Lidský rozum veden pouze svou silou, i když

je vybaven schopnostmi různých umění a zvykem studovat, nemůže totiž vnímat světlo této pravdy: Bůh je trojjediný, nebo: Slovo se stalo tělem. Až je očistěn světlem víry a osvěcen darem Ducha Svatého, může spolu s andělským Tomášem Akvinským říci ústy srdce: „Není nic, o čem bychom mohli věřit, že je pravdivější.“⁽³⁾ Slabost lidské přirozenosti je přirovnávána k Zacheovi, který podle svědectví evangelia byl malé postavy, a proto vylezl na strom, aby mohl vidět Ježíše.⁽⁴⁾ Síla přirozenosti a milosti je rovněž představována dvěma mladíky, z nichž mladší žádal otce o část majetku, který mu připadal.⁽⁵⁾ Glosa tak k 15. kapitole Lukášova evangelia praví: „Bůh dává věřícím ten podíl na své milosti, po němž touží; nevěřícím odvažuje pouze dobrodiní přirozeného důvtipu.“ To je onen dar nebeské milosti, do jehož výšin nás pozdvihuje svatý Jan Apoštol, když pouze několika slovy říká: „Pomazání, které jste přijali, zůstává ve vás, a nepotřebujete, aby vás někdo poučoval.“⁽⁶⁾

(Pokračování)

Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ Autor chce říci, že my, lidé, máme s kameny společné to, že jsme; se zvířaty máme navíc společné to, že smyslově cítíme, a s anděly ještě navíc to, že rozumově poznáváme. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Teologové zde hovoří o tzv. *potentia obediencialis* („poslušnostní schopnosti“) lidské přirozenosti: protože je tato přirozenost rozumová, má čistě pasivní schopnost být omilostněna. Podobně je tomu u andělů. Nižší tvorové pro svou nerozumovou přirozenost tuto schopnost nemají. Jen andělé a lidé mohou tudíž přijmout milost. [pozn. překl.]

⁽³⁾ Jedná se zřejmě o volný citát z Tomášova hymnu *Adoro te devote* („Klaním se ti vroucně“). [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ Srov. Lk 19,2–4. Zacheova malá postava je zde tudíž znamením omezení lidské přirozenosti a jeho vylezení na strom je znamením povýšení této přirozenosti Boží milostí a světlem víry. [pozn. překl.]

⁽⁵⁾ Srov. Lk 15,12. [pozn. překl.]

⁽⁶⁾ 1 Jan 2,27.

Jižní Súdán: hladomor a 60 000 běženců

V nejmladším státě světa, Jižním Súdánu, nepolevuje napětí mezi úřadujícím prezidentem Salvou Kiirem a jeho oponentem Riekem Macharem. Podle údajů OSN ze země utíká více než 60 000 obyvatel, zatímco několik milionů lidí ohrožuje hladomor. Katolické kostely jsou pro místní lidi často jediným útočištěm, potvrzuje provinciál jihosúdánských komboniánů, P. Daniele Moschetti:

„V posledních střetech zemřelo určité tisíc lidí, ačkoli vláda raději mluví o třech stech mrtvých. Po útěku opozice z hlavního města nastal klid zbraní, ale boje pokračují několik set kilometrů odsud. Už dnes je Jižní Súdán sudem střelného prachu, může se to však ještě zhoršit dalšími etnickými spory, a pak nastane genocida, jako ve

Rwandě. Tam proti sobě stála dvě etnika, zatímco tady je jich 64, ačkoli nejpočetnější jsou Nuerové a Dinka. Dialog s jejich vůdci je velmi obtížný, protože to nejsou politici, ale vojáci.“

Jak vypadá humanitární situace v zemi?

„Už více než dva roky jsme v situaci nejvyššího ohrožení – třem až pěti milionům lidí dosud hrozí hlad kvůli válce – té předchozí i té dnešní, protože zdrojů stále ubývá. Nevládní humanitární organizace jedna po druhé odešly, zůstalo jich tu jen několik. Stav ekonomiky a finančnictví je absurdní – nefunguje vůbec nic. Za jeden dolar dnes měníme 60 jihosúdánských liber, zatímco před půl rokem to ještě byly tři. In-

flace je v tuto chvíli snad nejvyšší na světě – více než 300 %.“

Připomeňme, že jihosúdánská katolická církev v těchto dnech vyzvala svět, aby na zemi nezapomínal. Co dělá přímo na místě?

„Církev se hlavně lidem snaží předat poselství naděje. Také jim poskytuje ochranu, protože v tuto chvíli jsou kostely pro obyvatele jedinou nadějí – lidé se po tisících ukrývají na nádvořích kostelů. Církev tedy poskytuje ochranu, ale také péči – tedy potraviny, a snaží se pomoci, jak nejvíc může,“ popisuje situaci v Jižním Súdánu italský misionář.

Podle www.radiovaticana.cz

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

mně jako na prvním ukázal celou svoji shovívavost; já jsem měl být příkladem pro ty, kdo v něho v budoucnosti uvěří, a tak dosáhnou věčného života. Králi věků, Bohu nepomíjejícímu, neviditelnému, jedinému, buď čest a sláva na věčné věky. Amen.

Evangelium - Lk 15,1-32

Do Ježíšovy blízkosti přicházeli sami celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a učitelé Zákona mezi sebou reptali: „Přijímá hříšníky a jí s nimi!“ Pověděl jim tedy toto podobenství: „Kdo z vás, když má sto ovcí a jednu z nich ztratí, nenechá těch devěta-
devadesát v pustině a nepůjde za tou ztracenou, dokud ji nenajde? A když ji najde, s radostí si ji vloží na ramena. Až přijde domů, svolá své přátele i sousedy a řekne jim: ‚Radujte se se mnou, protože jsem našel svou ztracenou ovci.‘ Říkám vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který se obrátí, než nad devěta-
devadesáti spravedlivými, kteří obrácení nepotřebují. Nebo která žena, když má deset stříbrných mincí a jednu z nich ztratí, nerozsvítí svítilnu, nevymete dům a nehledá pečlivě, dokud ji nenajde? A když ji najde, svolá své

přítelkyně i sousedky a řekne jim: ‚Radujte se se mnou, protože jsem našla stříbrnou minci, kterou jsem ztratila.‘ Právě tak, říkám vám, mají radost Boží andělé nad jedním hříšníkem, který se obrátil.“

Dále řekl: „Jeden člověk měl dva syny. Mladší z nich řekl otci: ‚Otče, dej mi z majetku podíl, který na mne připadá.‘ On tedy rozdělil majetek mezi ně. Netrvalo dlouho a mladší syn sebral všechno, odešel do daleké země a tam svůj majetek rozmařilým životem promarnil. Když všechno utratil, nastal v té zemi velký hlad a on začal mít nouzi. Šel a uchytit se u jednoho hospodáře v té zemi. Ten ho poslal na pole pást vepře. Rád by utišil hlad lusky, které žrali vepři, ale nikdo mu je nedal. Tu šel do sebe a řekl: ‚Kolik nádeníků mého otce má nadbytek chleba, a já tady hynu hladem! Vstanu a půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už nejsem hoden, abych se nazýval tvým synem. Vezmi mě jako jednoho ze svých nádeníků!‘ Vstal a šel k svému otci. Když byl ještě daleko, otec ho uviděl a pohnut soucitem přiběhl, objal ho a políbil. Syn mu řekl: ‚Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti

tobě. Už nejsem hoden, abych se nazýval tvým synem.‘

Ale otec nařídil služebníkům: ‚Honem přineste nejlepší šaty a oblečte ho, dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy! Přiveďte vykrmené tele a zabijte je! A hodujme a veselme se, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zas nalezen!‘ A začali se veselit. Jeho starší syn byl právě na poli. Když se vracel a byl už blízko domu, uslyšel hudbu a tanec. Zavolal si jednoho ze služebníků a ptal se ho, co to znamená. On mu odpověděl: ‚Tvůj bratr se vrátil a tvůj otec dal zabít vykrmené tele, že se mu vrátil zdravý.‘ Tu se (starší syn) rozzlobil a nechtěl jít dovnitř. Jeho otec vyšel a domlouval mu. Ale on otci odpověděl: ‚Hle, tolik let už ti sloužím a nikdy jsem žádný tvůj příkaz nepřestoupil. A mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se poveselil se svými přáteli. Když ale přišel tenhle tvůj syn, který prohrál tvůj majetek s nevěstkami, dals pro něj zabít vykrmené tele!‘ Otec mu odpověděl: ‚Dítě, ty jsi pořád se mnou a všechno, co je moje, je i tvoje. Ale máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.‘“

Pondělí 12. 9. 2016

6:05 Karmelitánky v Chile 6:15 Poselství svatých: Terezie z Lisieux 6:25 Frano z Malesie 6:55 Elektronická kazatelna 7:20 Noemova pošta: Září 8:55 V pohorách po horách (30. díl): Malý Rozsutec – Malá Fatra 9:05 Buon giorno s Františkem 10:10 Harfa Noemova 10:40 10 let s televizí Noe: S klaunem do pohádky 11:45 Bible pro nejmenší: Mojžiš 11:50 Sedmihlásky (52. díl): Já sem děvče jako lusk 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Nikaragua – Matka všech 13:25 Iva Bittová & Clarinet Factory & Hamid Drake: Folkové prázdniny v Náměšti nad Oslavou 2015 14:00 Příběhy odvahy a víry: Můj Ararat (11. díl): Ať je požehnan navěky! 14:30 Noční univerzita: Prof. Jan Sokol, CSC. – Co říká Bible o Stvoření? 15:35 V souvislostech (150. díl) 16:00 Putování modrou planetou: Etiopie, QUO VADIS? 16:45 VideoJournal české vědy 17:05 Ars Vaticana (29. díl) 17:15 Noční univerzita: Jeff Scaldwell – Poznávejme Hospodina... 18:15 Můj Bůh a Walter: Jeden Bůh 18:30 Bible pro nejmenší: Mojžiš – podivný oheň 18:35 Sedmihlásky (52. díl): Já sem děvče jako lusk 18:40 Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce 19:00 Vatican magazine (874. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 19:30 Terra Santa News: 7. 9. 2016 20:00 Ohlédnutí za Krakovem (2. díl) [P] 21:45 ARTBITR – Kulturní magazín (22. díl) 22:00 Řím, hlavní město víry (2. díl): Mnišství [P] 22:30 Modlitba růžence z Fatimy [L] 23:35 Vatican magazine (874. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:05 Kulatý stůl: Vděčnost 1:35 Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 13. 9. 2016

6:05 Koncert u příležitosti čtyřicátého výročí založení Kubínova kvarteta: Záznam z koncertu Kubínova kvarteta v JFO 7:20 V souvislostech (150. díl) 7:40 Pod lampou 9:45 Poselství svatých: Terezie z Lisieux 10:00 Pojďte s námi... [L] 11:10 Muzikanti, hrajte 11:45 Bible pro nejmenší: Mojžiš – podivný oheň 11:50 Sedmihlásky (52. díl): Já sem děvče jako lusk 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Post Scriptum [P] 12:15 Noční univerzita: Jeff Scaldwell – Poznávejme Hospodina... 13:15 Vatican magazine (874. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 13:50 V pohorách po horách (30. díl): Malý Rozsutec – Malá Fatra 14:00 Milosrdenství a svatost: Kalwaria Zebrzydowska 14:17 O Adolfině Tačové 14:25 Kulatý stůl: Vděčnost 16:00 Bol som mimo: Štefan Esztergályos 17:05 Nikaragua – Matka všech 17:35 Ars Vaticana (29. díl) 17:45 BET LECHEM – vnitřní domov (43. díl): Araik Abajyan – arménský křesťan 18:05 Noeland (53. díl) 18:30 Bible pro nejmenší: Mojžiš před faraonem 18:35 Sedmihlásky (52. díl): Já sem děvče jako lusk 18:40 Hermie a Stanley na táboře 19:15 Můj Bůh a Walter: Jeden Bůh 19:30 Zpravodajské Noeviny: 13. 9. 2016 [P] 20:00 Missio magazin: Září 2016 [P] 21:05 Na hranici pekla: Pronásledování křesťanů v Iráku 21:35 Zpravodajské Noeviny: 13. 9. 2016 22:00 Post Scriptum 22:10 Cesta k andělům (105. díl): Veronika Žilková 23:00 Terra Santa News: 7. 9. 2016 23:20 VideoJournal české vědy 23:40 U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (56. díl): ... Pohlazení od Sluníčka... 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 14. 9. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 13. 9. 2016 6:25 Noční univerzita: Prof. Jan Sokol, CSC. – Co říká Bible o Stvoření? 7:30 Momentka z ostrova krásy: Korsika 7:40 Vatican magazine (874. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 8:10 Poézia v obraze – Ľubomír Rapoš 8:20 Útulek svatého Juana Diega 8:35 Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe 9:25 Ars Vaticana (29. díl) 9:40 Přímý přenos generální audience papeže [L] 10:55 Mladí talenti mezi věřícími 11:20 Světec dvou národů 11:50 Bible pro nejmenší: Mojžiš před faraonem 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:45 Řím, hlavní město víry (2. díl): Mnišství 13:15 Děti ulice v Bolívii 13:40 Outdoor Films s Martinou Prášilovou a Tomášem Malinou (51. díl): Windsurfing je

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

(pro nás) životní styl 15:15 ARTBITR – Kulturní magazín (22. díl) 15:25 Volání: Etiopie 15:35 Zpravodajské Noeviny: 13. 9. 2016 16:00 Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce 16:20 Zvečnené šupolím 16:35 U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (56. díl): ... Pohlazení od Sluníčka... 18:00 Můj Bůh a Walter: Trojediný Bůh 18:20 Lásky a múzy Williama Schiffera 18:30 Bible pro nejmenší: Voda se rozestoupila 18:35 Sedmihlásky (52. díl): Já sem děvče jako lusk 18:40 Mezi pražci (50. díl): Září 2016 19:30 Terra Santa News: 14. 9. 2016 [P] 20:00 Adorace [L] 21:10 BET LECHEM – vnitřní domov (40. díl): Jiří Dušek – Šest čísel, která tvoří vesmír 21:25 Noční univerzita: P. Bogdan Stępień – Z mých soudů ti vzejde světlo [P] 22:30 Generální audience Svatého otce 23:00 Příběhy odvahy a víry: Můj Ararat (11. díl): Ať je požehnan navěky! 23:25 Kalvária Nitrianské Pravno 0:05 Koncert u příležitosti čtyřicátého výročí založení Kubínova kvarteta: Záznam z koncertu Kubínova kvarteta v JFO 1:20 Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 15. 9. 2016

6:05 Putování modrou planetou: Etiopie, QUO VADIS? 6:50 BET LECHEM – vnitřní domov (40. díl): Jiří Dušek – Šest čísel, která tvoří vesmír 7:05 Milosrdenství a svatost: Kalwaria Zebrzydowska 7:25 Buon giorno s Františkem 8:30 Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce 8:50 Soňa 9:05 Muzikanti, hrajte 9:35 Terra Santa News: 14. 9. 2016 10:00 Kulatý stůl: Vděčnost 11:35 V pohorách po horách (30. díl): Malý Rozsutec – Malá Fatra 11:45 Bible pro nejmenší: Voda se rozestoupila 11:50 Sedmihlásky (52. díl): Já sem děvče jako lusk 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Post Scriptum [P] 12:15 Koncert u příležitosti čtyřicátého výročí založení Kubínova kvarteta: Záznam z koncertu Kubínova kvarteta v JFO 13:35 Generální audience Svatého otce 14:05 Harfa Noemova 14:35 Útulek svatého Juana Diega 14:50 Karmelitánky v Chile 15:00 Noeland (53. díl) 15:30 Elektronická kazatelna 16:00 Zpravodajské Noeviny: 13. 9. 2016 16:20 Velehradská zastavení (1. díl): Díl 1. – Unionistické kongresy 16:35 Mezi pražci (50. díl): Září 2016 17:20 Vatican magazine (874. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 17:55 Hermie a Stanley na táboře 18:30 Bible pro nejmenší: Desatero přikázání 18:35 Sedmihlásky (52. díl): Já sem děvče jako lusk 18:40 Cesta k andělům (105. díl): Veronika Žilková 19:30 Zpravodajské Noeviny: 15. 9. 2016 [P] 20:00 Cvrlikání (21. díl): Hukl 21:05 Putování po evropských kláštřích: Kartuziánský klášter v Grenoblu, Švýcarsko 21:35 Zpravodajské Noeviny: 15. 9. 2016 22:00 Pod lampou [P] 0:05 Zpravodajské Noeviny: 15. 9. 2016 0:25 Můj Bůh a Walter: Trojediný Bůh 0:45 Odbarovávání – Otec Radek 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 16. 9. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 15. 9. 2016 6:25 Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce 6:45 Příběhy odvahy a víry: Můj Ararat (11. díl): Ať je požehnan navěky! 7:10 Návrat ora skálního do české přírody 7:40 Noční univerzita: P. Bogdan Stępień – Z mých soudů ti vzejde světlo 8:45 Společně pro lepší společnost 9:15 Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky 10:00 ARTBITR – Kulturní magazín (22. díl) 10:15 Řím, hlavní město víry (2. díl): Mnišství 10:45 Bol som mimo: Ján Kolár 11:45 Bible pro nej-

menší: Desatero přikázání 11:50 Sedmihlásky (52. díl): Já sem děvče jako lusk 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Hrdinové víry (13. díl): Zdenka Schelingová 13:55 Iva Bittová & Clarinet Factory & Hamid Drake: Folkové prázdniny v Náměšti nad Oslavou 2015 14:35 Putování modrou planetou: Etiopie, QUO VADIS? 15:20 BET LECHEM – vnitřní domov (40. díl): Jiří Dušek – Šest čísel, která tvoří vesmír 15:35 Zpravodajské Noeviny: 15. 9. 2016 16:00 Missio magazin: Září 2016 17:05 Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe 18:00 Rajecká dolina 18:15 Bratr Prem Bhai 18:25 Sedmihlásky (52. díl): Já sem děvče jako lusk 18:30 Bible pro nejmenší: Balaam 18:35 Můj Bůh a Walter: Trojediný Bůh 19:00 Putování po evropských kláštřích: Kartuziánský klášter v Grenoblu, Švýcarsko 19:30 Práce Charity v Mexiku 20:00 Kulatý stůl: Smíření mezi národy [L] 21:40 Povolání – Sestra Olga 22:00 10 let s televizí Noe: Rejuvenation 10 23:00 Velehradská zastavení (1. díl): Díl 1. – Unionistické kongresy 23:10 Cesta k andělům (105. díl): Veronika Žilková 0:05 V pohorách po horách (30. díl): Malý Rozsutec – Malá Fatra 0:15 Slib 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 17. 9. 2016

6:05 Velehradská zastavení (1. díl): Díl 1. – Unionistické kongresy 6:15 Noemova pošta: Září 7:50 Noeland (53. díl) 8:15 Sedmihlásky (52. díl): Já sem děvče jako lusk 8:25 Hermie a Stanley na táboře 9:05 10 let s televizí Noe: Rejuvenation 10 10:10 Ohlédnutí za Krakovem (2. díl) 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka 12:15 Post Scriptum [P] 12:30 Pod lampou 14:35 Terra Santa News: 14. 9. 2016 14:55 Missio magazin: Září 2016 16:00 Vatican magazine (874. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 16:35 Pojďte s námi... 17:40 Zpravodajské Noeviny: 15. 9. 2016 18:05 Příběhy odvahy a víry: Otec a syn (12. díl): A Bůh řekl Abrahamovi... 18:30 Bible pro nejmenší: Balaam 18:35 Sedmihlásky (52. díl): Já sem děvče jako lusk 18:40 Muzikanti, hrajte 19:10 Milosrdenství a svatost: Kalwaria Zebrzydowska 19:30 V souvislostech (151. díl) [P] 20:00 Cesta k andělům (103. díl): P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm. 20:55 V pohorách po horách (31. díl): Osoblažsko [P] 21:05 Na hranici pekla: Pronásledování křesťanů v Iráku 21:40 Cvrlikání (21. díl): Hukl 22:50 Post Scriptum 23:00 Noční univerzita: Prof. Jan Sokol, CSC. – Co říká Bible o Stvoření? 0:05 BET LECHEM – vnitřní domov (40. díl): Jiří Dušek – Šest čísel, která tvoří vesmír 0:20 Iva Bittová & Clarinet Factory & Hamid Drake: Folkové prázdniny v Náměšti nad Oslavou 2015 0:55 Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 18. 9. 2016

6:15 Putování modrou planetou: Etiopie, QUO VADIS? 7:00 Cvrlikání (21. díl): Hukl 8:10 Pražská Loreta 8:35 Karmelitánky v Chile 8:45 Pojďte s námi... 10:00 Mše svatá z kostela sv. Jakuba v Trnavě [L] 11:15 Milosrdenství a svatost: Kalwaria Zebrzydowska 11:35 ARTBITR – Kulturní magazín (22. díl) 11:45 Ars Vaticana (30. díl) 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 V souvislostech (151. díl) 12:40 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News 13:25 Cesta k andělům (103. díl): P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm. 14:25 Muzikanti, hrajte [P] 15:00 Noční univerzita: P. Bogdan Stępień – Z mých soudů ti vzejde světlo 16:05 Ohlédnutí za Krakovem (2. díl) 17:55 Sedmihlásky (52. díl): Já sem děvče jako lusk 18:00 Noeland (54. díl) 18:20 Hermie a přátelé: Dát, nebo brát? 18:55 BET LECHEM – vnitřní domov (40. díl): Jiří Dušek – Šest čísel, která tvoří vesmír 19:10 Můj Bůh a Walter: Trojediný Bůh 19:30 Manželská setkání 19:40 Poselství svatých: Bernadette Soubirousová 20:00 Přijďte večer k nám...: Z hotelu Olšanka v Praze 21:35 V souvislostech (151. díl) 22:00 Missio magazin: Září 2016 23:05 Polední modlitba Sv. otce Františka 23:20 Ars Vaticana (30. díl) 23:30 Mezi pražci (50. díl): Září 2016 0:20 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 11. 9. – 24. neděle v mezidobí

1. čt.: Ex 32,7–11.13–14
Ž 51(50),3–4.12–13.17+19
Odp.: Lk 15,18 (*Vstanu a půjdu k svému Otci.*)
2. čt.: 1 Tim 1,12–17
Ev.: Lk 15,1–32

Pondělí 12. 9. – nezávazná památka Jména Panny Marie

1. čt.: 1 Kor 11,17–26.33
Ž 40(39),7–8a.8b–9.10.17
Odp.: srov. 1 Kor 11,26b (*Zvěstuje smrt Páně, dokud on nepřijde.*)
Ev.: Lk 7,1–10

Úterý 13. 9. – památka sv. Jana Zlatoústého

1. čt.: 1 Kor 12,12–14.27–31a
Ž 100(99),2.3.4.5
Odp.: 3c (*Jsmo jeho lid a stáde jeho pastvy.*)
Ev.: Lk 7,11–17

Středa 14. 9. – svátek Povýšení svatého kříže

1. čt.: Nm 21,4b–9
nebo Flp 2,6–11
Ž 78(77),1–2.34–35.36–37.38
Odp.: srov. 7c (*Nezapomínejte na Boží skutky!*)
Ev.: Jan 3,13–17

Čtvrtek 15. 9. – památka Panny Marie Bolestné

1. čt.: Žid 5,7–9
Ž 31(30),2–3a.3b–4.5–6.15–16.20
Odp.: 17b (*Zachraň mě, Hospodine, svou slitovností.*)
Ev.: Jan 19,25–27
nebo Lk 2,33–35

Pátek 16. 9. – nezávazná památka sv. Ludmily (v Čechách: památka sv. Ludmily)

1. čt.: 1 Kor 15,12–20
Ž 17(16),1.6–7.8+15
Odp.: 15b (*Až procitnu, nasytím se pohledem na tebe, Hospodine!*)
Ev.: Lk 8,1–3

Sobota 17. 9. – nezávazná památka sv. Kornélia a Cypriána nebo sv. Roberta Bellarmina nebo sobotní památka Panny Marie

1. čt.: 1 Kor 15,35–37.42–49
Ž 56(55),10.11.12.13–14
Odp.: srov. 14c (*Budu kráčet před Bohem ve světě živých.*)
Ev.: Lk 8,4–15

Poselství Královný míru

„Drahé děti! Dnes se s vámi chci podělit o nebeskou radost. Vy, děti moje, otevřete dveře srdce, aby ve vašem srdci rostly naděje, mír a láska, které dává jedině Bůh. Děti moje, jste příliš vázány na zemi a na pozemské věci, proto vámi Satan zmítá jako vítr mořskými vlnami. Proto řetězem vašeho života ať je modlitba srdcem a klanění mému Synu Ježíšovi. Jemu předejte vaši budoucnost, abyste v NĚm, vašim životem, byly radostí a příkladem. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje 25. srpna 2016

Poutní slavnost Panny Marie v Rokoli u Nového Města nad Metují se koná v neděli 11. září 2016. V 10.30 hod. mše svatá, ve 13.30 hod. křížová cesta a v 15.00 hod. mše svatá.

Klášteř dominikánů v Olomouci nabízí UBYTOVÁNÍ STUDENTŮM – MUŽŮM. Informace na tel. čísle 608 755 638, e-mail: j.palasek@tiscali.cz.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce

Vás srdečně zvou na duchovní obnovu na téma „**SVATÉ DĚTI NÁS UČÍ MILOSRDENSTVÍ**“, která má souvislost se Svatým rokem milosrdenství. Uskuteční se **ve dnech 8.–9. října 2016**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu. Zakončení je v neděli ve 13 hodin. **Přihlášky do 3. října 2016** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

ZHOTOVÍM A ZAŠLU OBRAZY BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ až do velikosti 2 m. Obraz je zhotoven podle originálu v Krakově. Obraz je možné zhotovit na plátno, na panel ošetřený proti vlhkosti, vhodný do vlhkého kostela, nebo na venkovní použití, či na fotopapír. Cena podle velikosti **od 20 Kč do 4000 Kč.** **Objednávky na adrese:** Josef Šváček, 753 63 Střítež nad Ludinou č. 50, tel.: 581 625 485 • mobil: 732 465 367.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

10. – 17. ZÁŘÍ 2016

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 11. 9.		PO 12. 9.		ÚT 13. 9.		ST 14. 9.		ČT 15. 9.		PÁ 16. 9.		SO 17. 9.			
Antifona	1136	1262	1150	1278	1734	1953	1504	1694	1512	1703	1708	1924	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1136	1263	1151	1279	1734	1953	1504	1694	1512	1703	1515	1707	1666	1883		
Antifony	1137	1264	1151	1279	1167	1296	1504	1695	1513	1704	1516	1708	1229	1364		
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	813	914	813	914	813	914	1229	1364		
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1155	1283	1735	1954	1505	1695	1513	1704	1516	1708	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	716	807	1155	1284	1735	1954	1505	1696	1513	1705	1517	1708	1669	1886		
Prosby	1140	1268	1155	1284	1724	1943	1505	1696	1655	1872	1711	1927	1655	1886		
Závěrečná modlitba	716	807	1156	1689	1500	1690	1506	1697	1514	1705	1517	1708	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1141	1269	1156	1285	1172	1301	792	890	1203	1335	1219	1353	1233	1369		
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	1506	1697	1204	1336	1219	1353	1234	1369		
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	1144	1271	1159	1288	1175	1305	1506	1697	1206	1338	1221	1356	1236	1372		
Závěrečná modlitba	716	807	1159	1288	1175	1305	1506	1697	1206	1339	1222	1356	1236	1372		
Nešpory:																
	SO 10. 9.															
Hymnus	1132	1258	1145	1273	1160	1290	1736	1955	1507	1698	1514	1705	1517	1709	807	907
Antifony	1133	1259	1146	1274	1161	1290	1177	1307	1508	1699	1514	1705	1518	1709	808	908
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1508	1699	1661	1878	1715	1932	808	908
Kr. čtení a zpěv	1135	1261	1149	1277	1164	1294	1737	1956	1510	1701	1514	1706	1518	1710	810	911
Ant. ke kant. P. M.	715	807	716	808	1164	1294	1737	1956	1510	1701	1515	1706	1518	1710	716	808
Prosby	1135	1261	1149	1277	1165	1294	1731	1950	1510	1701	1664	1881	1718	1936	811	911
Záv. modlitba	716	807	716	807	1165	1689	1500	1690	1506	1697	1514	1705	1517	1708	717	809
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

BIBLE A TEOLOGIE

**MALÁ JERUZALÉMSKÁ BIBLE • PÍSMO SVATÉ
VYDANÉ JERUZALÉMSKOU BIBLICKOU ŠKOLOU**

Český překlad *PhDr. Dagmar Halasová*
a *Prof. PhDr. František X. Halas, CSc.*

Text Jeruzalémské Bible je doplněn poznámkami, omezenými na nezbytné minimum. Praktická Bible malého formátu je vhodná pro ty, kdo se čtením Písma svatého teprve začínají, pro katechumeny, mládež, pro ty, kdo jsou na cestách. Vyšlo s církevním schválením.

Krystal OP a Karmelitánské nakladatelství
Váz. (kúže), 127x188 mm, 1954 stran, 790 Kč

O BLAŽENOSTI V TEOLOGICKÉ SUMĚ

Tomáš Akvinský • Překlad Tomáš Machula a Eva Fuchsová • Úvodní studie a poznámky Tomáš Machula • Odpovědná redaktorka Eva Fuchsová • Odborná recenze Benedikt Mohelník, OP, Th.D., a Filip Boháč, OP

Na přirozené rovině je pro Tomáše posledním cílem života samozřejmě život ctnosti, na rovině nadpřirozené Bůh. Tyto dvě roviny pak dávají i smysl rozlišení mezi štěstím, které se vztahuje na přirozenou rovinu našeho života, a blažeností představující nejdokonalejší štěstí, jehož dosažení není v našich silách a musí nám být darováno. Člověk je ve všech směrech omezený, kromě touhy po dobru a dokonalosti, která nemá hranici. Máme tedy přirozenou touhu po něčem, čeho nelze přirozeně dosáhnout. Proto nelze při hledání nejvyššího dobra a posledního cíle zůstat u konečných dober, ale je nutné směřovat k dobru nekonečnému. To lze ale dosáhnout pouze s pomocí nadpřirozené milosti. Tomáš ukazuje, že blaženost spočívá v nazírání božské esence. Je to jakýsi

komplexní stav člověka, který různými způsoby zahrnuje všechny síly a schopnosti člověka. První a nejdůležitější je činnost spekulativního intelektu, který je aktivní i ve stavu dokonalé blaženosti. Vše ostatní je ve stavu blaženosti v klidu nebo má na blaženosti účast díky přetékání dokonalosti z činnosti intelektu. Proto blaženost v činnosti intelektu spočívá, ale nedá se na ni omezit.

KRYSTAL OP, s.r.o. • Brož., 130x204 mm, 128 stran, 160 Kč

HISTORIE

**JAN FRIDRICH Z VALDŠTEJNA •
ARCIBISKUP A MECENÁŠ
DOBY BAROKA**

*Jiří M. Havlík • Odpovědný redaktor Filip
Outrata • Lektorovali prof. PhDr. Jiří
Mikulec, CSc., a doc. Mgr. Jiří Kubeš, Ph.D.*

Arcibiskup Jan Fridrich (Bedřich) z Valdštejna (1642–1694) patří k významným postavám českých dějin 17. století, přičemž v jeho 2. polovině představoval právě on nejvyšší autoritu českého duchovenstva – organizoval průběh rekatolizace, mimo jiné prostřednictvím spolupráce s církevními řády, rekonstrukce farní sítě, literárního mecenátu a dalšími metodami. Neváhal jakožto neoficiální hlava české katolické církve vstoupit do konfliktu s císařským dvorem, když se domníval, že jsou ohrožena privilegia církve. Pražský arcibiskup také stál v centru kulturního dění a shromáždil okolo sebe umělce, literáty i hudebníky. Jeho život a působení poskytuje komplexní vhled do kulturního a politického vývoje českého státu a církve v období, které zdaleka nebylo jen dobou „temna“. Monografie Jiřího Havlíka sleduje rovněž pokusy představit Jana Fridricha z Valdštejna jako příklad zbožného života a příkladného umírání.

Vyšehrad, spol. s r. o. • Váz., přebal, A5, 282 stran, 328 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Malice cyrilometodějské, spolku. Vydává Malice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravy. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I.; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz); objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.